உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞானரகசியக்.

குறவஞ்சி-நூா.

இதில்
யோகம் ஞானம் வாதம் இம்மூன்றும் அதிக
யெளிதில் உணரும்பொருட்டு

ஸ்ரீமத்

ரக்திருநந்தர் சுவாமிகளால்
அருளிச்செய்தது

இஃது

மைசூர்-சாமுண்டீஸ்வரி மலையில்வசிக்கும்
ஸ்ரீமத்-யோகீஸ்வரர்
வீரேந்திரசுவாமிகளின் விருப்பமும்
இன்னுஞ்சில சுவாமிகளின் விருப்பத்தின்படி

சென்னை-நூளா
முனிசாமி முதலியார்
அவர்களது
முத்தமிழ்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது
1895.

இதன் விலை - அணா-௬.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ஞ்ஞானரகசியம்.

குறவஞ்சி-நூல்.

இந்நூல்
யோகம் ஞானம் வைத்தியம் இம்மூன்றும் அறிய
யெளிதில் உணரும்பொருட்டு

ஸ்ரீமத்

ரத்திருநந்தர் சுவாமிகளால்
அருளிச்செய்தது

இஃது

மைசூர்-சாமுண்டீஸ்வரி மலையிலவசிக்கும்

ஸ்ரீமத்-யோகீஸ்வரர்

வீரேந்திரசுவாமிகளின் விருப்பமும்

இராஜலிங்கசுவாமிகளின் விருப்பத்தின்படி

சென்னை-சூளை

முனிசாமி முதலியார்

அவர்களது

முத்தமிழ்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1895.

இதன் விலை - அணா - ௩.

உ

கடவுள் துணை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் அச்சுக்கூடத்திபருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இந்த மெஞ்ஞானரகசியத்தை ம-ா-ா-ஸ்ரீ. இரத்தினஞானதசுவாமிகளால் எழுதப்பட்டு சூளை-முனிசாமிமுதலி யா ரவர்களால் சகலசுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு அச்சிட்டு ரிஜிஸ்தர்செய்திருப்பதால மேல்படி மெஞ்ஞானரகசியத்தை யாரா மொருவர் அச்சிடுவாராகில் 1867 ஸு-த்து 25-வது ஆக்டு 20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின் விதிப்படி யான் கோரும் நஷ்டத்திற்கும் பினல்கோடு செக்ஷன் குற்றத்திற்கும் உத்திரவாதிகளாகவேண்டுமென்பதைக் கவனிப்பீர்களென்று மிகவுங் கோருகின்றனன்.

இப்படிக்கு.

☞ சூளை-முனிசாமிமுதலியார்.

உ

சிவமயம்.

இரத்தினநந்தர் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானரகசியக்.

குறவஞ்சி

அரிதிருபரமுமொன்றென்றரனுபகிடதஞ்சாற்றச்
சரஹணபவமாஞ்செந்தூர்ச் சற்குருமீதிலிந்தப்
பரசிவரூபமானபதஞ்சலிகுறத்தைப்பாடக்
கருவினிலமூலாதாரக்கணபதிகாப்புத்தானே.

நிர்மலஸ்துதி.

கதிர்மதிவன்னிமூன்றாய் கதித்துமுச்சுடராய்நின்ற
பதிமதிமனமாஞ்சித்தம் பார்புத்தியறிவுக்கெல்லா
மதிபதியானமூலத்'தாரனைப்புகழ்ந்துஞான
நிதிகுறவஞ்சிபாட நின்மலன்காப்புத்தானே.

பஞ்சபூதஸ்துதி.

நந்தியைப்பஞ்சபூத நடுமுகச்சாலைக்கோப்பாய்த்
தந்தியையணைந்துவாத்தூர்த் தலைவனைப்பாடியாட
உந்தியிற்கமலங்காப்பு ஒளிரசதிர்மதியுங்காப்பு
முந்தியவேதநாதர் முனிவருங்காப்புத்தானே.

இதுவுமது.

அவ்வேனுமவ்வாயுந்தி அரியயன்றனக்குமெட்டாச்
சிவ்வெனும்பொருளைத்தேடித் தெளிந்துவேதாந்தம்பார்த்து
யவ்வெனுங்கமலத்துள்ளே யபிதங்களவிளைந்தாற்போல
பவ்வெனும்பிறப்பைநீக்கும் பனுவலைப்புகழ்ந்ததன்றே.

இதுவுமது.

அத்தியேனுற்றசிங்க மரிவட்டமறைபார்வைபர்தும்
பத்தியாயக்கூடிவாழும் பதிமதியாததூர்க்காதி
முத்திவானருளுஞ்சோதி முக்கணன்பாதநாடிச்
சத்தியாங்குருவைத்தேடிந் தமிழ்க்குறவஞ்சியாமே.

கும்பமுனிஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சினத்தவன்மனநினைத்தநற்பயன்றினைத்துணைப்பொழுத்தூதனி லெய்துஞ், சனத்தமுடிச்சுரர்முனியர்கள்பணியத்தனத்தனநதனத னதனதனவென, உனற்கரும்புகழ்சதிக்கிசைந்திடவொன்னலர்திரி புரமெரித்தநடனன், அனைத்துமொழிகளையருளியகும்பனகத்திய ன்னிணையடிநினைமனனே. ௬

பிரணவவஸ்துவின்னதெனல்.

பிரமுளமலையாத்தோன்றிப் பிரணவத்தூடேநின்ற
சாமிருகுறத்தியாகத் தாபரஞ்சமயந்தன்னிற்
கருவெனுமறிவைக்காட்டிக் கையெனுமெம்மைப்பார்க்க
பரமெனயிருந்தஞானப் பரகதிப்பேருண்டாமே. ௭

மூலாதாரஸ்துதி.

மூலமாம்விந்துநாத முனைநடுமுடிவினின்று
ஞாலமுஞ்சூக்கமாகத் தோன்றியகுருவைப்போற்றி
பாலமாம்பரம்ஞானப் பகர்குறவஞ்சிபாட
நீலமாங்கிரிபோற்றந்தி நித்தனுங்காப்புத்தானே. ௮

விருத்தம்.

நாதமும்விந்துங்கூடி நாளுமோருருவாய்த்தோன்றி
வேதமுங்கலையும்பார்த்து மேவியஞானத்துள்ளே
பாதமுமுடியுந்தேடிப் பருவத்திற்குருவைக்காண
நீதமுமறிநதுசீடன் னெறிதனைவிளம்பினேமே ௯

தேசாங்கஅகவல்.

மன்னியபுருவமனேன்மணியருளா
லுன்னியஞானத்துறுபொருளிதனைக்
கூட்டியெடுத்துக்குறவஞ்சியாகச்
சூட்டினேனடியேன்ருக்குமமோட்சங்
காட்டியகுருவின்கழலிணைத்துதிக்கும்
பாட்டினில்விரித்துப்பயனதுகூறச்
சிறியேனறியாச்செயலிதுவென்று
குறியாப்பொருப்பிற்குலவலயத்துள்ள

வித்தகர்பாவலர்மெய்ஞ்ஞானரூபிகள்
ஏழையேன்புன்சொல்லிதுவெனக்குறித்துக்
கோழையேன்மொழியிற்குற்றமதுள்ளதை
கண்டுபிடிக்கினுங்கருவறிந்திசைப்பொருள்
சென்றுபிடிக்கினுஞ்சிவமதுவாகக்
கூறுவார்விட்டகுறைத்தவமுனிவ
ரோறுதாளிட்டதின்பமதெனவே
சூட்டியஞானர்சுடர்மணியாத்தூர்
தாட்டியமாசற்குருசதாசிவமூர்த்தியை
வானவெளிதனில்மலர்ப்பதந்தேடத்
தான்வெளியானதலைவனைப்புகழ்ந்து
ஞானபதவியைநன்றாய்ப்பணிந்து
வானத்திருவொளிமலர்ப்பதம்போற்றி
நற்குருபாதங்காணவேண்டிச்
சொற்பரிமுறைகள்சொலவுந்தேடி
அல்லிநகரிலவதரித்துருவாய்ச்
சொல்லியஞானத்தொழிலுறுபார்க்கு
கைமுறைதப்பிக்கருவிலுதித்துச்
செயமுறைவீழவதேகமுமாகிய
நாரியர்மயக்காயநான்மிகத்திரிந்து
பிரியந்தன்னைவிடாதபடிக்கு
கட்டவும்வேண்டிக்கருத்தங்குறித்து
எட்டுவெண்டிசைக்குமெழுத்தறிந்தோநக்
கட்டுற்றசைவைக்கமலமறிந்து
ஒட்டும்படிக்குவுறுதியாய்ப்போற்றி
தீட்சைகுருவைதெண்டனிட்டென்று
மோட்சகுருவின்முறையிதுவென்று
காட்டுங்குருவைக்கருத்துணிந்து
நாட்டுமுறைதான்நான்காணவேண்டி
மகாதவஞ்செய்தமகராஜனென்னும்
சுகாதீதஞானத்தொழில்கல்விநெறியான்
மூலக்கருத்துக்குமுத்திக்குஞ்சத்தி
காலத்துதிக்குங்கதிர்குலத்தாசன்
அட்டகிரிகளசையாமற்சுற்றிச்
கட்டியநாகங்காத்திடுமலையான்
கொட்டாருசெம்பொற்குருநாடுடையான்

நாட்டோர்க்கருள்புரிநாகையம்பதியில்
புனைந்திருவிளைப்போதகமாபம்
நினைந்திடுமுன்னேநிற்குமாரியான்
கார்மதமுறையுங்கரித்துருக்கொடியான்
சீமுரமுரசொலிசெவித்திடுமாலையான்
பூமாளதிருமகள்பொருந்தாகவத்தான்
சீர்மலிழ்மந்திரஞ்செபிகருமெய்க்குணத்தான்
சித்திரக்கிரீடஞ்சௌளரியிற்றரித்து
பத்திரந்தாளாம்பதுமமுன்கடடுங்
குண்டலங்காதிற்குருவட்டமழகியுந்
தெண்டொமொத்திரைகோலுஞ்செங்கையிற்
பவுத்திரந்திருநீறுப்பையுமபிரம்பும்
கலித்திரஞானக்கமல்புத்தகமுஞ்
சிவமாலிகையுஞ்சீர்பெறத்தரித்து
தவமாமுனிவர்தனைனருள்போன்று
சதாசிவபிரமந்தான்பரியேறிப
பதாகைகள்சூழப்பலிந்தப்பாடக்
கட்டியங்கூறக்கரித்துரியாத்தார்
ஒட்டியமுனிவரொளிவிடுஞ்செம்பொன்
வீதியிலொடவிளைந்துவருகையி
லாதியிபிரத்தினைநதிடம்
ஐயர்தான்வருகிறவமளிகள்கண்டு
மெய்யனைப்போற்றிமெல்லடிபணிய
வேணுமென்றுன்னிமிகவங்கிருக்கையில்
ஆணுமக்குகையிலொளிகதுடடசைவத்தான்
தன்னையுணணித்தானங்கிருக்கையில்
பின்னையப்பானுவின்பிறுங்கொளியாகி
வேளொனுங்கமலம்விரிவுற்றிருக்க
காளகண்டன்கழலதையெண்ணி
கருத்திலுதித்துககழலிணைநாடி
வருத்தமதென்றுமனமதுகண்ணாய்ப்
பார்த்துப்பதத்தைப்பல்காற்றேடி
சேர்த்துப்பொருத்திசெங்கமலப்பதம்
யேத்தும்படிக்கியிருதயந்தனிலே
காத்தமும்பேறநவின்றங்கிருக்கையில்
[illegible]ச்சமறுத்துச்

சாற்றுமுறைகடாணினைந்திருக்கையில்
பாங்கிவந்ததுவும்பலகுறிசொல்ல
ஓங்கியகயிலைக்குறுகுறவஞ்சியை
அழைத்துவருகிறேனவள்குறிபார்த்துப்
பிழைத்திடவகைகள்பேசுவாளென்று
வஞ்சியைக்கூட்டிமாறுவந்ததுவு
மிஞ்சியசிங்கன்விரைந்துவந்ததுவு
மெல்லாப்பொருளுமெடுத்துயாணியம்ப
சொல்லாற்பெரியோர்துணைபதஞ்சரணே. ௰

பஞ்சாட்சரமகிமை,

ஆமெனுமஞ்செழுத்தையனுதினநெஞ்சில்வைத்து
வோமெனும்பிரணவத்துளொடிங்கியமனத்தோறுகிற
ருமிதமிலலைகேளு சர்வமுஞ்சித்தியாகும்
நாமதுசொன்னேஞ்சோறு நலந்தரும்வித்தைதானே. ௧௧

முடுகுவிருத்தம்.

மூந்தமலைக்குண்மூலமலைமுடிவிலிருந்தமோனமெனு
மந்தமலைக்குளாசரியமொடுத்தாட்கொணடநாணமுதலாய்
வந்தமலைநடுவுறுகோணம்வாவியிலிருப்பதுகொடிகம்பஞ்
சொந்தமலையோசந்திரகிரிசொர்க்கமெனதுகாணியையே. ௧௨

பிரதம-தீட்சாவிதி-குருமுனியருளியபடி

தனதந்தின தனதந்தின தனதந்தின தனன
தெனனதி னதிந்தன தனதந்தின தனன

நலமருவுமௌனிதனில்நாகரீகர்க்கெல்லாம்
நன்றாகஓங்காரபிந்ததனைநவில்வேன்
நிலமருவுமதின்மேலோரஞ்செழுத்துமூன்றும்
நின்றுபஞ்சகர்த்தர்களுமைவருந்தாணிதிலே
நலமானவரன்மாலுஞ்சிவகளையுமதிலே
நன்குமதிஓமென்றுதியானமதுசெய்ய
வித்தானபிறவியெல்லாமாசற்றேபோச்சு
விளம்பியதோர்பிரவியதுயவ்வளவேயாச்சு தனதந்தின ௧௩

குலமறியதுலங்குகின்றபூரணஞ்சொலப்போமோ
குருமணிபோலொளிர்வானபூரணமதாச்சு
தனதானசூட்சமதைப்புகன்றிடநீகேளு
தாமென்றஅகரத்திலுகரமதுகூட்டித்

தனித்துநின்றஓங்காரசஞ்சுத்தநின்மேல்கட்டி
தருவானதநின்கீழேமகாரமதுவிட்டு
மகரத்தினடுவேறிஅகரமதூர்க்குள்ளே
மகத்தானஇரீங்காரமத்திபினிற்பூட்டே தனதந்திறு க௪

ஏற்றியதோரோகையுயர்சூலமதுவிட்டு
என்மங்காள்சூலநடுசிங்கென்றுயரநாட்டு
வங்கென்றுவிருபுரமும்வைத்தாயேயானால்
வளமானசூட்சமிதுவுகமதாஞ்சூட்சம்
பங்கென்றபூரணமுமிதுவேதானாச்சு
பகர்கின்றமந்திரமுமிதுவேதானாச்சு
தங்குமேகாட்சரமுமெட்டெழுந்துமிதுதான்
தருவானவஞ்செழுத்துமிதுவேதானாச்சு தனதந்திறு க௫

ஆதியென்றமுன்றெழுத்துமிதர்க்குள்ளேயாச்சு
அங்குதாதிட்சைகளுமிதற்குள்ளேயாச்சு
அண்டசராசரங்களெல்லாமிதற்குள்ளேயாச்சு
அன்னையர்களிதனையல்லோவறையாமன்மறைத்தார்
வாச்சென்றவைம்பூதமியாவுமிதனுள்ளே
வாசமறியிரவியுமானதுமிதர்க்குள்ளே
காச்சென்றஅண்டமொடிபுவனமெல்லாமிதிலே
கலந்துநின்றவாதியிதுகண்டுநீகொள்ளே தனதந்திறு க௬

கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைக்கர்மமெட்டிலாட
காண்பதித்துடன்பஞ்சாட்சரத்தில்பதியகர்மமாடும்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைபெரியோர்களெல்லாம்
காட்டினார்நாலுதோறுங்கண்டுங்காணமற்றான்
கண்டுகொள்ளாறுமல்லபெண்ணுமல்லப்பாரு
கருதிப்பாரரவியுமல்லகருத்ததனுலுவைக்க
கண்டுகொளருவுருவமொன்றுமருபாருபமாக
கருத்தானபூரணத்தைக்கண்டுசொல்லிவிட்டேன் தனதந் க௭

தியானதரு.

ஆதியென்றகழிமுனையைதியானமதுசெய்து
அதின்பிறகுஅரிநமோநன்றாகவேணுமென்று
நீதியுடன்குருவாழ்கவென்றுநிதஞ்சொல்லி
நிரஞ்சனமாய்சற்குருவைக்காணேயென்றேநம்பி

ஜோதியென்றகமலமதாமண்டத்துக்குமாதி
துலங்குகின்றதிபமதைதியானம்பண்ணி
ஓதியதோர்மந்திரத்திற்குயிராகநின்ற
ஓமநமோகணபதிதன்பாதபங்கயம்போற்றே தனதந்திரு ௰அ

பாரையேபெசித்துடையமகிமைதனைக்கேளு
பதிவானவிபூதிதனையகங்கையில்வாங்கி
காரையேசற்குருவைத்தியானம்நீசெய்து
கருவானநோய்களுக்குக்கடாட்சணைநீசெய்ய
வீரையேகொண்டதொருநோய்களுக்குவெல்லாம்
விஷமுதலாய்தசைபிலுள்ளபிணிகளெல்லாமோடும்
நேரையேநின்றபொருளொன்றதுவேசூட்சம்
நிட்சயமாய்நின்றபிணிதட்சணநீரும்பாரோ, தனதந்திரு ௧௯

விருத்தம்,

பெற்றஓங்காரமுன்னேசுழிபினில்பிலத்தமோது
உத்தஉற்றதோர்வஸ்யநகாணுமோங்காரமுன்னேவைக்கில்
நத்ததுமோகமாகுமருவும்ஐகாரஞ்சேரில்
சொத்ததுபேதமாகுநதொருத்துவகாரஞ்சேரில்
கற்றவர்கற்றதெல்லாங்கருத்திஞலாடிநிற்பார், ௨

மூலாதாரஸ்திதகணபதிபூஜாவிதி-தரு,

கேளையேஓம்ஸ்ரீகெங்கென்றுமேநீதான்
கெடியானமூலமதிற்கும்பாவாகனஞ்செய்து
வாளையேபழந்தேங்காயவல்கடலைதோசை
வளமானவிக்கினற்குபரிமளங்கள்சாத்தி
நாளையேமணமடங்கிதோத்திரமும்பண்ணி
நலமானவிக்கினனைப்பூசனைநீசெய்தால்
ஆளையேயுக்நனுக்குஆசிர்வாதமீவார்
ஐயேநீவிக்கினற்குஆதிபூசைசெய்யே தனதந்திரு ௨௧

ஷண்முகவர்பூஜாவிதி,

செய்யையேவிக்கினர்தன்பூசையதைச்சொன்னேன்
செயமானசண்முகவர்பூசைதனைக்கேளு
வையையேசங்வங்மங்சரஹணபவாவே
வளமானஅநாதத்திலபூசனைநீபண்ணு

மையையேபுஷ்பபரிமளங்கள்கொண்டுசாத்து
மானதமாந்தூபனைவேத்தியங்கள்காட்டு
கையையேகனகசபைதன்னிலேநீபூசி
கண்மணியாஞ்சண்முக்ளாகனவரங்கள்கேளே, தனதந் உஉ

கேளையேவேணவரமீநதிடுவார்பாரு
கெடியானசரவணரோமகத்தானதெய்வம்
வாளையேவஞ்செழுத்தின்மகிமைதனைச்சொல்வேன்
வளமானஆறுவனாநெடுவேநீகேறி
ஆளையேஆறுவளாகுறுக்கேதான்கிறு
அய்யேகேளிருபந்தஞரனாதானுமாச்சு
நாளையேநமசிவயவென்றதிலேபோடு
நலமானநடுவணைப்பிடித்ததிலேமாறு தனதந்திரு உங

மாறையேதமபனச்சக்கரமிதுவேயாச்சு
மகத்தானஸ்தம்பனத்தினமகிமைபதுமெத்த
ஆறையேயறிவார்கள்ஸ்தம்பனத்தின்போக்கு
ஊயேயிக்தம்பனம்போலுண்டோவொருவித்தை
வாறையேவஞ்செழுத்தின்ஆண்பெண்பிரஞசொல்வேன
வளமானசிகாரதிலநகாரமதுவைநீ
நாளையேநகரத்தில்மகரமதுவைத்து
நலமானவகரத்தில்சிகரமதுமாட்டே தனதந்திரு உச

மாட்டையேமகரமதில்யகரமதுமாட்டு
மய்யேகேள்யகரமதில்வகரமதுவைநீ
ஆட்டையேவஞ்செழுத்துக்காணும்பெண்ணுமிதுவே
அதைதோரும்பேதனையறுகவேமாட்டு
வாட்டையேயிப்பேசந்தாகிலலாமற்போனல்
வளமாகப்பலியாதுபூஞ்சாட்சரபிசம்
நலமாகவிப்படியேயெட்டெட்டுமறிந்து
நாட்டிடுவாரறிந்தவர்கள்நலமாகும்பாரே, தனதந்திரு உரு

வேதைக்கட்டியன்விருத்தம்.

ஐயர்தன்பாதம்போற்றி அரிவட்டமிட்டுக்கட்டி
மெய்யனைத்தொழுது வாழ்ததிமேல்வட்டதுரியம்பாடி
மையறைச்சட்டைகட்டி மாத்திரைமனமுற்றாறி
மையறைப்புகழும்வேதக் கட்டியக்காரன்வந்தான். உசு

கட்டியக்காரன்பராக்கு-தரு,

ஆதிகுருவேநமசிவாயாபராக்கு
அண்டபேரண்டத்தரசேபராக்கு
சோதிமணிமூலரருள்பேராபராக்கு
சூக்குமத்தின்மோட்சமருள்வாய்
நீதிவெளியேயொளியேபராக்கு
நித்தமுஞ்சிததாகிநின்றாய்பராக்கு
தாதிதவிரமுறைதந்தாய்பராக்கு
சதாசிவகுருமூர்த்திதாளேபராக்கு, ௨௭

விந்துற்றநாதத்திணின்றாய்பராக்கு
வெளியுற்றசுழியோகவாழ்வேபராக்கு
முநதுற்றசந்நாணந்நதாய்பராக்கு
மும்மண்டலத்திலுநின்றாய்பராக்கு
அந்தற்றமூலவர்க்கமானாய்பராக்கு
ஆறுறுதந்துவஞ்சிதநானாய்பராக்கு
சிந்திக்கும்வட்டத்திநின்றாய்பராக்கு
திசைபெற்றவேதப்பொருளேபராக்கு ௨௮

மூன்றுறுந்திங்கள்மொழிந்தாய்பராக்கு
முத்திக்குபோரண்டமுரைநதாயபாராக்கு
அன்றுளிலபெண்ணைவிடசொனனாயபராக்கு
அடியார்க்குபகைகநறுமழிநதாயபராக்கு
இன்றுளிலெண்ணைமுற்றுங்கந்தாய்பராக்கு
யெளியோனையாட்கொண்டயிறைவாபராககு
நன்றுளிலமூன்றுபெருடைத்தாயபராக்கு
நாதசிவயோகசதாசிவமேபராக்கு ௨௯

வாலையெழுந்தூண்டுபரமென்றாய்பராக்கு
மநதிரவிதிசந்தரகலையொறாயபராக்கு
காலையிழுத்தேதாருமனமென்றாயபராக்கு
கதிர்முனையிலொருபீடமெனறாயபராககு
சோலைப்பெருதுசிவமென்றாய்பராக்கு
சிறியேனையாட்கொண்டதேவாபராக்கு
யேலச்சிறந்தமுக்கலானாபராக்கு
யின்பமணிநெஞசத்திருநதாய்பராக்கு, ௩௰

கலித்துறை.

அரும்புஞ்சிவாநந்தபதமுஞ்சிறந்தவரிபுருவம்
விரும்புமபதத்தினையபோற்றியென்றுமிகப்பணிந்து
சுரும்புங்கனல்வெளிஞானத்தைவஞ்சியிற்சூட்டுதந்த
திரும்புங்கருணைபபதஞ்சூட்டுஞ்சென்னியிற்றெள்ளமுதே.

கட்டியந்தொடையம்.

அதிகொண்டுநின்றாடுஞ்சிவசிதநுநடமூல
மடவிந்தநாள்முந்தியே சிவசிவா ௩௧

ஆதிகொண்டுநின்றாடுஞ்சிவசிந்துநடமூலங்
குறவஞ்சிகொண்டாடவே சிவசிவா ௩௨

நாலுமறைநாற்றளிர்நாறபதமானகுரு
நாதவடிவானமுதலுஞ் சிவசிவா ௩௩

காலனைமுறைக்காலகிதிகாலனனுகாதபதி
காலாயதுதோறும்நினைவே சிவசிவா ௩௪

அந்தர்பதயந்த்தமநினையுற்றகலையுற்றமதி
சித்தர்தொழிலொருமதுவே சிவசிவா ௩௫

முதற்தமிழிலும்பொருளினிநமதிசித்தமது
பெற்றவரமத்திவெளியே சிவசிவா ௩௬

நவகோடிதவமுனிவர்நவகோடிசிவசொரூபர்
நவகோடிநாதாக்களும் சிவசிவா ௩௭

நவகோடிசதுர்யுகம்நவகோடியுகபஞ்ச
நவகோடிநாள்வாழியே சிவசிவா ௩௮

அன்னையெனையீன்றசதாகுருவினடிதொழுது
அடியேனிப்புகழ்கூறவே சிவசிவா ௩௯

முன்னயம்பதியாகிமுடிவிளிலுளவாஞ்ஞை
யெனுமுக்கோணவழியரவே சிவசிவா ௪௰

கால்கொண்டுவன்னிமுக்கோணத்திலங்கிய
களைநின்றதறுகோணமே சிவசிவா ௪௧

சேல்கொண்டுநின்றாடும்நவகோணசிவவாணி
திருமூலர்பதம்வாழ்கவே சிவசிவா ௪௨

அண்டபகிரண்டபுவனங்களும்வேதம்
நாலானசிவமானபொருளுமே சிவசிவா ௪௩

கண்டமதினின்றமகேசனுருத்திரன்
கண்ணுறுன்கானனன்வாழ்கவே சிவசிவா ௪௪

ஆதிகுருவாதிபரமாதிபரமேஸ்வர
னடிபணிந்தானுமாகவே சிவசிவா ௪௫

நிதிதருமாதிபதிசாதிகுருவாசிமுறை
நித்தமனஞ்சுத்தவெளியானதே சிவசிவா ௪௬

சந்திராவட்டமுறைமந்திரம்விட்டகுறை
தாக்குமனம்போதுமதுவே சிவசிவா ௪௭

மூந்திராவட்டவனூதந்திதாள்கட்டுமுறை
மூலமாங்குருவாழ்கவே சிவசிவா ௪௮

தந்திகுருமூலரும்போகருங்காலாங்கி
நாதனும்வேதமுடிவில் சிவசிவா ௪௯

மூந்திவருங்காயிலாயசட்டமுனிகொங்கண
மூர்த்தியென்றனும்வாழ்கவே. ௫0

விருத்தம்.

சத்தமும்பரிமேலேறிச் சதாசிவம்பொருள்தான்கூறி
சுற்றவுஞ்சீஷன்கண்டு தோற்றமும்பார்த்துநின்று
மெத்தவுமனமகிழ்ந்து மெல்லடிதன்னைப்போற்றி
சிந்தாரணந்தரத்னச் சீஷனுநகோன்றினனே. ௫௧

கரு

சித்தாதிசீஷனும்வந்தான் - விஸ்தாரம்பாடி
சித்தாதிசீஷனும்வந்தான்

சித்தாதிசீஷன்வந்தான் விஸ்தாரமாகவேதான்
முத்தாரமாலைபூண்டுசிந்தானைக்குட்டியைப்போல் சிந்தாதி ௫௨

மந்திரமதியையுண்டுமெஞ்ஞனப்பரியைக்கண்டு
தந்திரமபணிகள்பூண்டு-சதாசிவசிவவென்று-சிந்தாதி ௫௩

இந்திரமணியினின்று யேக்கிக்கலைகள்கொண்டு
சுந்தரப்பதமிதென்று துறைபாறுபதிசென்று சித்தா ௫௪

உரியிட்டுமுக்குமிட்டு ஓங்காரவட்டமிட்டு
அரியிட்டுமுக்குமிட்டு ஆனந்தப்பதமதொட்டு சித்தா ௫௫

நாலாறுகோணசக்தி நாதாந்தவீடுமுத்தி
மேலாறுதாண்டும்புத்தி மெய்ப்பதமென்னுஞ்சுத்தி சித்தா ௫௬

போதக-விருத்தம்.

பாதமேயல்லாதில்லைப் பயமில்லைபத்தாதில்லை
சாதகமில்லையெற்றால் சகச்சாலமருளுங்கண்டீர்
சூதகவழியைமோக்கி துன்பத்துமாகப்போவார்
பேதகமற்றுவாழ்வா யென்றுநான்நம்பிசொன்னேர் ௫௭

சொன்னதுசூட்சமூன்றுதானையற்றதூவுமொன்று
அன்னையுபிதாவாயவக்கு அடிநடுக்குருவுமொன்று
மன்னியவன்னியோமனை வாயுவாயமின்றுமொன்று
தன்னையும்விளையும்பெற்ற தாவறைமினறமூன்றே ௫௮

மூன்றதுமூன்றுமல்லால் முடிவிலைமுதலுமில்லை
மூனமெருமைமூன்றுமாலெ முறைவற்றுமுதறிகாறும்
மூனறையுந்திநிதமுநம்சாரகில மூசகானவ்வினையாவல்
மூன்றுஞ்சமூனமூயந்தி மூப்பைதாமமுழிக்குபாரே ௫௯

பார்க்கின்றதிபால் தி பலத்தையும்பார்பார்சூலர்
பார்குமின்பதிபோமெயண பாரு வாசானமோகி
ஆரக்கின்றதேயலைவமேருரக ஆவலைவதுமெவளிலித்தோராறும்
காக்கின்றனைவேயலல்லால தன்னாலிவ்வையுமுழிக்குபாரே [illegible]

முழிப்பதுமூலமூலம் மூலமாயகாரைங்கண்டோம்
முழிப்பதுமூலம்பார்த்து முகண்டேறுமவருப்பட்டாராம்
முழிப்பதுமூலமன்றிமூலத்தில்முயலாறுபோறுல
முழிப்பதுமூலம்விட்ட மூடர்க்குஞானமவாரா ௬௧

வருகின்றவாயுதாறும் வகைதாகையடங்கிறும்
மூருகின்ற அன்றுவோடே வுச்மயமவுணத்தாலுக
தெரிகின்றபதியுந்தானுஞ் சிவனேகநெரிசிதகாலும்
அருகன்றமூலம்பாரார் அவர்களேதூலர்கண்டாய். ௬௨

கண்டதுகண்டம்பாரு காண்பதுமதுவேஞேக்கி
வண்டாக்குஞானஞ்சொன்னுலமரிகதவன்விழுசதார்ப்போலத்
துண்டதிலதுண்டப்போர்க்கிலசுகமொதநுசுகந்தைக்காணும்
அண்டர்க்குங்குருவிநென்று அபனிறுவுரைத்திட்டாமே. [illegible]

ஆமென்றுநந்திசொன்னூர் அகாரமும்உகாரங்கூட்டி
மாமென்றமுனைக்குபற்றி மகாரத்தைக்குறிப்பாய்வைத்து
வோவென்றுசுழித்துவிட்டோம் வுருப்பட்டோம்கிளைவைக்கா
காயன்றிபக்கமோடே கலந்தவன்காலமாமே. ௬௪ (ரேும்

கலிப்பா.

தன்னையறிந்துசதாசிவத்தைப்போற்றிசெய்து
அன்னைபிதாகுருமேலுமன்புவைத்துப்பூசைசெய்யப்
பின்னைவனக்குயிலும்பேய்மனமுமாமதியும்
என்னையுகந்துவிர்துயேற்றும்வகைசொல்வாளே. ௬௫

குயிற்சிந்து.

நீங்காப்புனக்குயிலேநீகூஞ்சத்தம்
நேருற்றசெவிக்குறுது யேதுகுற்றம்
தூங்காக்கனிகளுண்டு யிருக்குமென்சித்தம்
தோற்றுமயேஸ்வரன் துணைபரிசுத்தம்
தேங்காப்பரிசமதை யறியுமேயுக்தம்
சித்தஞ்சதாசிவத்திற் சேருமேநித்தம் நீங்காப்புன ௬௬

உண்ணுக்கத்தொரிச்சத்தம் விண்ணுக்குமோதான்
ஒக்குமோகாக்கைகிளிதக்குமுன்னுசான்
நண்ணைக்குவாசமென்று ளொன்றுக்குநீதான்
அடுத்துச்சதாசிவத்தைப் பிடித்துக்கோவான்தான்நீங்கா ௬௭

எந்தாயெனக்குமுத்தந்நாள்வாய்
னுண்டிருநதேன்குருபதத்தியல்பதுகண்டு
உந்தாயெனக்குமுதந்தந்தாளேஅன்று
ஓகோகோகூவுவதுனக்கல்லோகின்று நீங்காப்புன ௬௮

ஆசைகுருபதத்தை யான்கண்டுவென்று
ஆடித்திரிந்தலைந்து யான்வந்ததின்று
ஓசைக்குரலையென்று ஓராறுதாண்டி
ஒக்குஞ்சதாசிவன்று னுயிரொனந்துண்டு நீங்காப்புன ௬௯

வெண்பா.

ஆசையுறுங்காட்டி லடாந்துகுயில்கூவப்
பாசமுறுமனமே பற்றிடுயப்-பூசைகொண்டு
சதாசிவமாங்குருவினடி சார்ந்தாளடிபோற்றி
பதமுமுடிகுவிந்தொனருய் பற்று. ௭௰

சிந்து.

மனமேயுனக்கிதுகுணமலலசும்மா
மயங்காதேவிடுவிடு மனமே
இனமென்னமனமென்ன யிதுவென்னசதமோ
தனமென்னத்தவமென்னசதாசிவன்தருவோன் மனமே ௭௧

ஆசைக்கடலில்சென்று அலையாதே பின்னும்
அப்பாலுமுப்பையுண்டிலையாதே
வேசைக்குணத்தைநின்றுமலையாதே காம
வெள்ளநதைச்சதமென்றுநிலையாதே மனமே எ௨

சற்குருதேசிகனார்தானவனான தாளிணை
பூஜைநீதானதண்மையதனால
சொர்க்குருவில்லைவாமிதோத்தமதனால் துன்ப
வினைகளநீருமின்பமதனால் மனமே எ௩

புற்குமனமேயினிதக்குமோவேரு-புலம்பித்
திரியவேண்டாம்பினஞ்சித்தம்பாரு
தக்குமினமாஞ்சநாசிவத்துடன்சபரு சத்தி
மனோன்மணியாள்தாளகாணும்பேறு மனமே எ௪

விருத்தம்.

ஆமெனப்பதியைப்பாரார் அடுத்தவர்பசுவைப்பாற்பார்
பாமன்றிபிறப்பைநோக்கும் பாசத்தால்பாசம்பாரார்
வாமன்றிபிறவிக்குள்ளாய் வருகின்றார்மூன்றும்பாற்பார்
போமெனமிரண்டுமற்றார் புலன்களைபொறியாய்பாற்பார் எ௫

பொறியன்றிபோக்குமில்லை பொழுதன்றியிருளுமில்லை
அறிவன்றிநினைவுமில்லை ஆணன்றிபெண்ணுமில்லை
உறியன்றிகலசமில்லை உருவன்றிவாய்வுமில்லை
பரியன்றிலோகமில்லை பகர்ந்தவர்ஞானியாமே. எ௬

ஞானிக்குமனமேயன்றி நமக்கின்றவுருவம்பாரார்
தேனுக்குள்ளருச்சிதநார்கள் செகப்பன்றிவென்றும்பாரார்
ஊனுக்குள்ளருள்பெற்றார்கள் ஒன்றவர்வொன்றைநோக்கார்
வானுக்குள்வெளியைப்பெற்றார்மயாசற்றுவாழ்வாரே எஎ

வாழ்பவர்குருபதத்தில்மாய்கையைபரித்திட்டார்கள்
தாழ்பவர்மாய்கைபார்ப்பார் சகத்தினில்மயங்குவார்கள்
ஆழ்பவர்ஞானம்பார்ப்பார் அறிவினில்நினைவாய்நிற்பார்
மாழ்பவரொன்றுசொல்லி வரையிலேவகுத்திட்டாரே. எஅ

வருப்பதுமறப்பதேதோ மறந்ததைநினைந்திட்டாரோ
துறப்பதோகூட்சந்தானோ சொலதுக்குளகாணுதோசொல்
அறப்பெரும்பிழையோஅய்யா அறிவினிலவாசம்பந்தி
பிறப்பதும்பிறப்பதும்போ யிருப்பதுவெளியிலபாரோ எ௯

வெளியினில்ரோகைஅஞ்சு விதியினில்ரோகைரெண்டு
வொளியினில்ரோகைமூன்று வுருவினிலொன்றேயாகும்
வளியினில்ரோகையேழு வாக்கினிலரோகையஞ்சு
களிப்பவர்ரோகைபத்துகடந்தவர்மறந்திட்டாரே. ௮௰

கடப்பதாரிருப்பதார்சொலகாரணகருமமுண்டோ
அடைப்பதார்துடைப்பதாரசொல்அகாரமோஉகாரந்தானே
கடப்பெரும்புவனமெங்குங்கலந்ததுவொன்றேயன்றி
உடல்பழுதன்றிபோசோவுருப்பத்தார்தமக்குத்தானே. ௮௧

தானென்றுரெண்டுமில்லாதிருந்ததுதருமமூர்த்தி
வானன்றிவெளியுமன்றி நினைவன்றிமறப்புமன்றி
யானன்றியவனுமன்றியனுதினமவட்குள்ளானேம்
கானுமன்றிகொண்டசித்தர்காலதுமவனுமானான். ௮௨

காலதுதருவதேதோகண்ணுறப்பார்வையானல்
பாலதுருசிப்புவேரோபடர்கின்றஅண்டம்வேறே
மாலதுபிரமன்வேரோ மனமன்றிநினைவுவேறே
வூனன்றிவுயிரும்வேரோ வுருப்பெற்றாவுத்துப்பாரே ௮௩

உருவெனவெளிகருளவந்தால் வுத்தமஞானந்தோனும்
திருவெனமூலம்பார்ததால சித்தியுமவனேயாவான
மருவியஅகண்டத்துற்று வருகின்றசீபம்தினற
வுருவியமுனையிலசெலமோர் உத்தமாவுகந்துகொள்ளே ௮௪

கொள்ளெனப்புருவமத்தி நடுவணையதனைப்பார்த்து
வெள்ளெனப்பருதிசோமன் ரெண்டையுமியல்பாய்சேர்த்தால்
கொள்ளையோமவுனஞ்ஞானங் குருவிதன்னடியின்பாதய
வெள்ளையாமப்பாசொன்னேன் விரும்பினால்வெருப்பும்போச்சே ()

வெருச்குமோவிதியுமுண்டோ விமலர்தம்பாதம்நோக்கில்
கறக்குமோஅமுதவாரி கமழுமோகனல்தான்வந்து
முழுக்குமோஅண்டமுட்டி மூளைகளுமுருகிப்போகும்
யிருக்குமேகற்பகால மிவநவனுக்குந்தன்மை ௮௬

தண்மையாஞ்சத்தியாரு தானத்தார்வாழ்ந்ததாரோ
விண்மயமாகிநின்ற விதியுமார்விமலியாரோ
வெண்மயமொன்றுங்காணேன் யென்னுளேயுன்னைக்கண்டேன்
உண்மயமொன்றுங்காணேன் யுன்னுள்ளேயென்னைக்கண்டேன்
தண்மயமானசோதி சச்சிதானந்தமூர்த்தி ௮௭

வெண்பா.

மனமாய்கைநீக்கி மடியதனைத்தான்பார்த்துக்
குணமாகச்சீஷன் குறியை-இனமாய்கை
விட்டுக்குயிலகூவு மின்பமனநதெளியக்
கட்டுக்கலையோதுங்காண் அஅ

தரு.

மதியேமுன்விதியெட்டுங்கலைமந்திரம்
பதியெட்டுங்கூட்டு நசம்மதியே
அதியேகுருவினருள் நிதிமேல்பெருகமனந்
துதியேசிவமாகக் கதியேபெருகநினை மதியே அகூ

எந்தையும்மேலாசைபிடித்தகால
பின்னிருசகியேசடையினிலதரிததால் மதியே கூ0

உந்தையின்பாதத்திலவீழநததால்நீயும்
முயர்ந்துதணிநதாயேதெனறலால மதியே கூக

நானென்றும்நீயென்றுமேவேறுநான் நிலை
நாதமும்பின்சுழிமோதான மதியே கூஉ

பாரொன்றுமற்றெனறுமேவேரோதாறுமனப்
பாக்கியம்சானசெயதயேபேருதான் மதியே கூங

கதிர்கண்டுசென்றுநீயொளிந்தாயே பிராக
காலததிலேகணணைமூடிநதாயே மதியே கூச

கலிப்பா

குருவாய்நு பிறகூவக்கூடாததுமனங்கேட்டுத்
திருவாயநீயும்நிலைசநாளுமேபார்த்துக்
கருவாருநலெனறலதனககட்டிமரிதநேபிடிக்க
உருவாங்கலைபதினறுமெருணூமேறனவுருசொல்வானே. கூரு

வேறு - தரு

தென்றலேகாலையும்
விண்டலையாமலநீயில்லு தென்றலே
மண்டலமபுகழ்கைலாசகிரியின்மேவுந
தொண்டாடியார்மனம்நின்றுகுருவாய்வளர் தென்றலே கூசு

உண்டில்லையென்றுநீபார்த்துக்கோ-வட்டத்
தோமென்றுநாதத்தைக்காத்துக்கோ
கண்டலையாமலேயேத்துக்கோமெத்தக்
காரணமுண்டதைச்சேர்த்துக்கோ தென்றலே கூஎ

அசவையைக்கண்டுநீமுடித்துக்கோ மந்திர
மாமென்றுதாளதனைபபிடித்துக்கோ-திசை
பத்துவாசியைத்தொடுத்துக்கோ-அது
செயமென்றுஆனேத்தடுத்துககோ   தென்றலே ௧௮

எட்டெடாலேயுங்கூட்டிக்கோ-பின்னின்ற
வாதமுடிதனைசூட்டிக்கோ-ஒட்டாது
ஆறொன்றுகேட்டுக்கோ கூட்டி
ஓங்காரவாசலிற்போட்டுக்கோ   தென்றலே ௧௯

எங்கெங்கும்நீயாயிருந்தாயே பரத்
தேகவழியில்பிரந்தாயே அங்கங்கு
மூலமுளைந்தாயே சிவ
மானதுமென்றுயிர்கண்டாயே   தென்றலே ௨௰

வேறு.

இல்லைவாசகுமிறந்ததுமும்மலமெவர்க்குங்
கொலலுங்கூத்துவனுமெனவறிந்தபின்குறிப்பாய்
நல்லவாசலைத்திரந்துபோயிரண்டையுநவின்று
கலலுவாரக்கல்லோசிலம்பொலிகாண்டலுங்காணும் ௨௰௧

காணும்ரோகைகள்வளையஞ்சுகளையுண்டுகொணும்
பூணுந்தேவியும்மனோன்மணியாடியபொருப்பும்
நாணிமூலனும்நாணுமேகுளிகையால்நடந்தோம்
ஆணிமேல்கொள்வோர்தெரிசனையாமெனவருந்தார் ௨௰௨

அடுத்தபோதினிலவள்மனத்தாயுமேஅடுத்தாள்
கடுத்தகண்டத்திலங்கனேயவனுமேயடுத்தாள்
தொடுத்தபூமலர்வாசியைவூணினன்கருதி
முடித்தபாதமுமுயல்கன்முதுகிடைமுழித்தேன் ௨௰௩

முளித்தபோதினில்மனம்பிரந்ததுவழிமுடிதரிக்க
களித்தகிண்கிணியிரண்டுமேயொன்றெனக்களித்தேன்
யருத்தமாகியவடிவெலாம்பிரந்துபோயம்மா
பழுத்தமேனியும்வெள்ளையுங்கண்டதுபயந்தேன் ௨௰௪

பயந்ததட்டினேன் கக கக வெனவரைபகர்ந்தேன்
நியந்தகொடிபோலரவியெனஅவளுமேநின்றாள்
தூடர்ந்துபோயநதபாதத்தைநானுமேதொழுதேன்
சயநதாளத்தைக்காட்டென்றேனதுவெனக்கன்றேன் ௨௰௫

கண்டகண்களுங்குவிந்ததுநினைவுமேகடந்தேன்
அண்டபிண்டமுஞ்செகங்களும்ரூபமாய்க்கண்டேன்
நின்றபோதினிலபெரும்பரையக்கினிநிறைந்து
துண்டயாகியபுவியினில்நெடுவரைதுலங்கி ௯௬

துலங்குகின்றதுவேல்பிலனுனைமீண்டேன்
நலங்குகின்றதோர்பாதத்தி... வந்து அடைந்தேன்
கலங்குகின்றதுமூலனுமகந்நிலையடைந்தான்
அலங்கலோரயனுமிரமாட மெனவருதுதான். ௯௭

வருத்தபோதினில்சுருதியும்பரையுமேவரையாய்
திகைத்தமூன்றையும்தெரி...தெரி...நத்தேறி
குருத்தசாலவட்டங்கொம்பினில்நின்றதோர்குறியேன்
மகத்தயோகமுஞ்ஞானவரமெனவருத்தான் ௯௮

வரைகடந்தது அண்டகோளகமெனும்வருப்பு
திரைகடந்ததுமஞ்ஞைலயப்பட்டதுதெரியாக
கரைகடந்தது ஆசையைக்கடந்ததுகண்கள
நுறைகடந்ததுகாயந்திலபழுக்கதுநுணுக்கம். ௯௯

நுணுக்கம்பூரணமனமன்றி... நுணுக்கம்
கணுக்கண்மூன்றினில்மயக்கமேயாவர்க்குமயக்கம்
நுணுக்கமினனேநீஅவத்தைகளமூன்றையும்நுண...
உணுக்குச்சித்திரமாகுவான்போலெனவுவந்து. ௱௰

கலிப்பா.

பெருந்துதவமுடையான்புங்காவனத்திருக்க
வருந்துங்குபிலமனமுமாபஞ்சயுமாருதமுந்
நிருந்தவனைபார்த்துச்சதாசிவதனைநத்தேடுமையி
லருந்தவத்துகாதலவயர்சித்தாயவந்துதோன்றினளே ௱௧௧

வேறு

ஆயிவந்தாள்சிவயோக மாயிவந்தாள்

ஆயிவந்தாளபுருவத் தசைவையெழுத்துள்ளாடுஞ்
சோதிவேடங்கள்பூண்டு தோதிமிததொந்தோமென்று ஆயி

செந்துரப்பெட்டுமிட்டுச்சிவயோகமணியிட்டு
முந்தானைவிட்டுவிட்டுமுன்கைமுந்தானியிட்டு ஆயி ௱௧௨

சத்தப்பரிசரூபந்தான்ரசகெந்திகட்டுஞ்
சித்தஞ்சதாசிவனூர்சீமானூர்வளர்நாட்டில் ஆயி ௱௧௩

காலிற்சிலம்புவங்கிக் கதிர்வாளிநாதவிந்து
மேலிற்பணியிலங்க மெஞ்ஞானமேதுலங்க ஆயி கக௫

அத்தரடியாரைநாடி ஆத்தூர்பதியைத்தேடி
சித்தரடிமுடிதேடிசசிவசிவாவெனப்பாடி ஆயி கக௬

கொச்சகம்.

அண்டர்புகழ்ந்தேத்துமாதி குருநன்னாட்டில்
தொண்டர்சதாசிவன்றான்மீதாத்தமலமைமீறிற்
பண்டுபரமாயிவரப்பாராதிதானதத்தீஷனை
கண்டுதொழுதுக்கழலிணைகளபோற்றினனே ககஎ

விருத்தம்

அப்பனோத்தனெங்காயனிவெள்ளீஷாயிப்போ
ஒப்பனோர்முகங்காண்வாடியுருகினனேதேதோவென்னச்
செப்பனேனேனாமெங்கனாசதாசிவன்வாமுநாட்டில
வைப்பனேனானுநான்கொண்ட வருத்தமெனசொல்லுவேனே.

சொல்கிறேனாகேளாயாயிதுரைச்சதாசிவன்றானிப்போ
வெல்கிறேன்விதியையென்றுவீறிப்போடக்கண்டு
புலகிறேனநீக்கிப்பாதபுணரநானிழைக்கலைறாயு
நல்கிறேனடியேனிந்தநாட்டமுற்றிருக்கன்றேன். ககஅ

வேறுதரு.

கர்த்தசதாசிவன்றையாயியாரோ நிந்துங்
காணவென்னிதேடிமேனனகாணுயியாரோ கஉய

சித்தமிரங்கவில்லையாயியாரோ மோகங்
தெரிசிக்கவேணுங்காணுமாயியாரோ கஉக

சத்தப்பரிசரூபமாயியாரோ ரசங்
தான்கெந்திமீருதுகாணுயியாரோ கஉஉ

உத்தமர்தானிங்குவாரது ஆயியாரோ
யிதுவுற்பனந்தான்சொல்லுவாரோயாயியாரோ கஉங

தத்தும்பரியிலேலா ஆயியாரோ மனந
தாளுசைகொண்டுநிலாயியாரோ கஉச

நித்தமுரக்கமில்லையாயியாரோ சிவன்
நேசமைத்துப்பாசமுற்றேனேயியாரோ கஉரு

அக்குமணிதன்னைப்பூண்டு அருந்திருமாலையுண்டு
ஒக்குங்குறக்கூறைகொண்டொருயித்துவாசிகொண்டு ()
பின்னணிற்புலன்கள்நாடிவேதாந்தந்தன்னைப்பாடி
மண்ணித்துருவியோடி-மாமதியாததுரைத்தேடி வஞ்சி ()

கலிப்பா.

அண்டர்பதிசென்றுவிரிந்தாடிக்குறம்பாடி
தொண்டர்பணிந்தேத்துமறதோததுமணிபூண்டு
தண்டமதியாததூசதாசிவத்தைக்கொண்டாடிக்
கண்டமிதிக்குறந்திசீஷன்கண்ணிலவந்துதோன்றினனே. ()

சிந்து.

உண்மைவருகிருவண்மைபெருகிரு
உண்மைமாயிதுபாரையே மெத்தவக்கமாமறிவையே
செம்மைதரும்பொருள்ஞானயோகமினாஞ்
சதாசிவகுருசிஷ்யனே உண்மை ௧௪௪

தேசதேசங்கள்சுத்திவந்தேனிந்தச்
செம்மையெங்குமநானகாணேனே
வாசனைசமுசாரிபோலர்சித்து
வாசமாயினியுயவே உண்மை ௧௪௫

வாரவழிதவறிப்பாலடைந்தாயிடம்
வாசிவழிவலமானதும்
தேடியணைமகன்றாய்க்கெருடன்தானிடஞ்
சென்றுபாயந்தானறுவாரண உண்மை ௧௪௬

சிங்கமென்மைசாரசிபில்வலந்
திருவுளருந்தொலைபிவருகிரு
பொருவடைபிரிகுடைகாலங்கள்
பொருந்துமாயிறுபெருகிரு உண்மை ௧௪௭

ஏமவிக்கைகள்கைந்ருள்வருஞ்
சித்திசமைருடசீஷர்களே
உன்முமைந்தியநதுதிகருஞ்சந்தான
நாதவிந்திரைப்பெருகுவாய் உண்மை ௧௪௮

பக்குவத்திளிலாசான்வந்துனக்குப்
பாலிப்பாமெதப்பவுரு
ஒக்குமொக்குமென்மேலேவள்ளிவந்
துரைக்கிவிருக்கிட்டுக்கொண்டிருக்குரு உண்மை ௧௪௯

பத்திமுத்தியரிச்சத்தியாமுனது
பங்கில்தெய்வமாகக்காணுறு
புத்திசித்தர்நவகோடிதேவர்பதம்
போற்றுமுனக்கருள்புகலுவார் உண்மை கருய

கலிப்பா.

சாத்துமுறையாந்தூர்சதாசிவனார்தன்சீஷன்
யேத்துங்குருபதத்திலிர்சைகொண்டுதானிருக்க
பாத்துமலைக்குறத்திப்பண்புளதெலாமுரைத்து
வாய்த்தேனுரையுமணிவாசல்வளஞ்சொல்வானே. கருக

வாசல்வளத்தரு.

வாசலிதுவாசலிதுசித்தர் வாழுமணிவாசலிது
முற்றுரைக்குமாதிபதி திரு மூலருடவாசலிது கருஉ

சித்துரைக்குங்காலாங்கிஅங்கே சென்றுநிடும்வாசலிது
போத்துமதிதோர்ந்துசிவ போகரிடவாசலிது கருங

கூத்துமறைதாஞெளிக்குமெங்கள் கொங்கணர்தன்வாசலிது
ஆதிகைலாசசட்டையானமுனிவர்வாசலிது கருச

சோதிமமேருன்மணிபாதந்தோத்துகின்றவாசலிது
அண்டர்தேவர்களுந்தேடிஆராய்ந்தவாசலிது கருரு

தொண்டர்நவகோடிசித்தர்ஆயியைதோத்துமணிவாசலிது
வாணிகுடிகாத்திருக்குமாதிவாசிவனார்வாசலிது
ஆணிசுழிகதிர்மணையும் வுங்காடும்வாசலிது கருசு

துத்தியொடுநாகசின்னமைமேயேர்ந்தூதுவாசலிது
பத்திசங்குசக்கரமுமையேபதிதநிருக்கும்வாசலிது கருஎ

சத்தரிஷிமுனிதேவர்தவம்புரிநசவாசலிது
சித்தருள்பெறறமுதஞ்செலித்திவுண்ணும்வாசலிது கருஅ

முக்கோணவாசலிதுமுத்திதரும்வாசலிது
சட்கோணவாசலிதுசந்தானவாசலிது கருகூ

தோற்றுமனம்பூரணத்திற்சொக்குமணிவாசலிது
ஏத்துமணிசுந்தரன்தானெனைக்கூட்டும்வாசலிது ககூய

சத்தமுற்றுஓதுகற்றுசதாசிவனார்சீஷர்களை
சித்தமுற்றுவானந்தமாய்நின்றுநிடும்வாசலிது ககூக

சித்தர்பதஞ்சலிபோற்றுஞ்சிதம்பரத்தின்வாசலிது
அத்தருடன்தேனமுதமுண்டிழியாவாசலிது ககூஉ

கொச்சகம்.

தாசர்புகழ்ந்தேத்துஞ்சதாசிவனார்தன்னுடைய
வாசலவளமுங்கேட்டுமனமகிழ்ச்சியாச்சுதம்மே
பேசும்பெருமைபுகழ்பெற்றகுறவஞ்சியுங்கள்
நேசமலைவளந்தார்யெனக்குச்சொல்வாயே. கசுரு

(வசனம்) ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளடா அய்யே நாட்டுக் குறச்சாரி சஞ்சரிக்கும் மலை வெருவாய்ச் சொல்லக் கேட்டிருப் போம் நாங்களானால் வேதாந்தகுறச்சாரி எங்கள் மலையுந தேச மூங் குலங்களுஞ் சொல்லுகிறோன் கேளடா ஐயே. கசுசு

மலைவளச்சிந்து.

எங்கள்மலைவளங்களினிப்பொங்கமதாய்ச்சொல்வேன்
இசையஸ்தகிரிரத்னமெய்துமுமெமலைகாண்
தங்குமணிபூரகத்தில்ரத்னமணிபோலத்
தானமுருபோன்றமலைதம்பிராம்மலைகாண
வங்கமுறுநாகமலைமதிசோமகிரியும்
வரையாறுதலைமுறையிலவந்ததிந்தகாணி
பொங்கபினியாறுமலையெங்களம்மைக்கேதான்
பொருத்தமுடன்சிதனங்கள்கொடுத்ததுகாணேயே. கசுரு

கொடுத்தமலைப்பேறுதனைக்குறிப்பாகக்கேளுங்
கோடுமகாமேருதையகிரியஸ்தகிரிதான்
அடுத்தசித்துருவண்ணமலைஎங்கள்மலைகாண்
அறுகோடிமுறியன்மலையறிவின்மலையோடு
தொடுத்தமலையீராறும்நாங்கள்சென்றுவருவோம்
தோகைமலையாகமத்தைச்சொலலயினிக்கேளு
கடுதததமுறுநாதாந்தமெடுத்தசுத்தகன்னி
கருவாகவாழ்ந்திருக்குந்துருவமிதுகாணே, கசுசு

கொச்சகம்.

சத்தம்புகழ்பெரியசதாசிவனார்நன்னாட்டில்
சித்தமுருநதபசுசெய்யும்நீலிக்குறமகளே
யுத்தமலையுங்கள்தனக்குள்ளதெல்லாம்நீயுரைத்தாய்
யத்தர்மலையுற்றயதிசயத்தைச்சொல்வாயே, கசுஎ

அத்தர்மலையதிசெய்க்குறம்,

சொல்லுகிறேன்எங்கள்மலை யதிசயங்கேளேயே
சொற்பெரியதோகைமலைக் குற்பனமீதெலலாம்
வெல்லுகிறேன்கொம்மையதி லாயிரதலதட்டாகும்

மேல்மலைமேலோர்சுனைதான் விரிவாகக்காணும்
நல்லுகிறேனதிலுஅ மமுதகங்கைஐயே
நவநாதர்சித்தர்மனம் நாடிவந்துபொசிப்பார்
மல்லுகிறமனம்போகம் சிவமாகுந்தேகம்
மதிவொளியுங்கதிரங்கி வடிவதென்னலாமே. கசுஅ

வடிவாகுமறிவின்மலை மகத்துவத்தைக்கேளு
நாதாந்தம்வேதாந்தமருவும்விந்துநாதம்
குடியாகவாழ்ந்திருக்கு மதுகாணும்போரும்
குருபதமுந்திருவுளமுங்கூடியதில்வாழும்
முடிவாகும்பஞ்சகலையென்றசுனையுண்டு
முத்திபெருமுனிவர்சித்தர்மெத்தஅதிலுண்டு
அடிவாகுங்கற்பகந்தின் விருக்ஷமங்கேயுண்டு
ஆனந்தத்தேனுமுண்டுபசவையுண்டுதானே கசுகூ

அசவைமந்திர மோக்ஷகிரியென்றுதித்தகொம்மைக்
கடிவாரந்தனிலமுறி மலையுண்டுகேளாய்
திசவையுருஞ்சங்கிதி பத்மகிரிசெம்மை
செலுத்துகிறசிவபதம மரமுமுண்டுகேளாய்
இசவைநறுகற்பகத்திலொடிங்கினபேருண்டு
ஏகாக்ஷரம்பொய்கையொனுநீர்த்தமதியுண்டு
விசவையுருவின்பரசக்கினைருமங்கேயுண்டு
வெளியொளியுமதிமேவும்வீட முந்தமலைகாண் கஎ0

காணுமிந்தமலைக்கடுக்காய்அண்ணுமலையென்றும்
கருநீலகிரியென்றுங்கருதுவார்சளபேரும்
தோணுமங்கேகைலைசுனைச்சுத்தசைதன்னியச்
சுனைநீரில்குளித்தாக்கால்தோணுமமெஞ்ஞானம்
ஊனுமென்றமவுனிகள்தான்ஒருகோடிமலைமே
லுற்றசித்தர்பொற்சிலைபோல்மெத்தவங்கேயுண்டு
ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லையென்றமலைகண்டால்
அடங்குமனமதிசயங்களனேகமுண்டுஐயே, கஎக

அதிகமென்றஅஸ்தகிரிதனிலே மா வுண்டு
ஆடுசுனைபஞ்சநதிஅம்பைநதியுண்டு
மதிகமென்றபுருஷராகமிருகமதியுண்டு
வாழ்சுரவியாமூலிமருசெந்தியுண்டு

கலிப்பா.

அஷ்டசதாசிவனாராந்தூர்வனாட்டில்
இஷ்டமுடன்மலையிலிருக்குமதிசயங்கேள்
திட்டமுடன்கேட்டுத்தெளிவாச்சுதெனமனந்தான்
சிட்டர்பதிநீயறிந்ததேசமதைச்சொலகுறத்தி. கஅக

சிட்டர்பதிக்குறம்.

தண்மைசிவஞானம்பெற்றசற்குருவைப்போற்றி
தவம்புரிந்துயோககலைதாக்குமாதவங்கேளாய்
உண்மையுருமேருவுக்குவடக்கேநான்சென்றேன்
உத்தமனேயவ்விடத்திலுள்ளகருச்சொல்வேன
வெண்மைதருநேராதிலவாழுஞ்சித்தர்க்கெல்லாம்
வயதுரொம்பலெக்கமில்லைவன்பனைபோலுயரம்
நன்மையுடனபொசிப்பவர்க்குசலபானமாகும்
நாதாக்களபாதமதைநாடுவர்காணையே. கஅஉ

தானவனையமவனமுற்றுவாழுஞ்சித்தர்மணிதான்
தபமாதுசொருபசித்திச்செரிமாததுப்பாரு
ஆனவனமாயிமாத்தெட்டாகுமிதிலவேதை
பரிதரியபூரணைத்திலலைநாடுவார்கள்
தேனவனமாயிருகவாதிருகுருதேசம்
சென்றவர்களுண்டமிர்தநதேவநதியாவார்
பானவனம்ஞானநிதிபரமசியமெலலாம்
பார்க்கவென்றுலகாபசித்திபண்ணுமடாவையே. கஅங

ஐயமத்தமேருவுக்குக்கிழப்புறத்திற்சென்றேன்
அந்தேசத்துள்ளவர்க்குஐந்நூறுவயது
வெய்யசித்தருயரமதுபனமரத்திமபாதி
விணயமணியாத்தநதுதானைஞ்ஞூற்றுயெட்டு
கைகூத்தபூமிக்குமவர்களுருமேதான்
காலொன்றுந்தட்டாதுகவனத்திற்செல்வார்
தூய்யதிருஅசஙைவபெட்டுமவர்களுக்குமில்லைத்
தோத்தருடனூலாகச்சேர்நதார்காணையே. கஅச

சேர்நதவர்கள்பொசிப்பதுதான்செண்பகப்பூவையே
சென்றேநான்மேருவுக்குத்தென்புரத்திலேதாண்
வாழ்ந்தவர்கள்வயதவர்க்குநூறுண்டுகேளு
மகிமையுள்ளசிவயோகமணிக்கட்டியேதான்

சேர்ந்தவர்கள்காயசித்திப்பண்ணிஞல்சிமைமாம்
தின்பதென்னபாரிசாதப்புஷ்பமறியுகமாந்
தோய்ந்தகயிலாசபதியண்டபேரண்டம்
தொட்டாடிமீனுவர்காண்றிட்டமிதுவையே. கஅரு

தாமென்றமேருவுக்குமேற்புறத்திற்சென்றேன்
தன்மனையிற்காலாகுநதானவர்களுயரம்
வானென்றவயதவாக்குமூன்னூற்றுஅஞ்சு
வாழுவார்கேசரதேவன்தனையில்மிதியார்
ஆனென்றதவருடனேபேசவேணுமென்ருல்
அந்தரத்தினின்றுலேயவர்களுடன்பேச்சு
கானென்றதவர்குளிகையானதுபூரணமே
கருவாகுநதேசமெல்லாங்கனிமிளகுபொசிப்பே. கஅசு

ஐயென்றஅட்சரத்தில்நாலானதேசம்
அம்மம்மாவாசரணையான்சொல்லக்கேளு
மெய்யென்றவடபக்கம்பதஞ்சலிதானிற்பார்
மேவுசிவயோகமுனிக்கீழ்ப்புறத்தில்நிற்பார்
செய்யென்றமூலகுருதென்புறததில்நிற்பார்
செயமேற்குவியாக்கிரமர்தெளிந்தங்கேநிற்பார்
கொய்யென்றதேசமிந்நாலுக்குள்ளான
குருநெறியுமவர்கள்செய்யுங்குறியிதுகாணையே சஅஎ

கலிப்பா.

வேதம்பொருந்துகுறமெல்லியரோநால்தேசம்
நீதமறிந்துநீயெனக்குச்சொன்னதினுல்
பாதமறிந்தேன்பரந்தமனந்தெளிந்தேன்
நாதமுடன்விநதுமணிநாட்டுவளஞ்சொல்வாயே. கஅஅ

பத்திசிவயோகவித்தைப்பார்க்கின்றசீஷாஞன்
சுத்திவாநததேசநெறிசொன்னேனறிந்தமட்டும்
சத்திசதாசிவத்தைத்தான்வணங்கிநாட்டுவளம்
எத்திசையுங்கொண்டாடவியம்புகிறேன்கேளடையே. ()

நாட்டுவளக்குறம்.

அஞ்சுமலையிஞ்சுமணிவளுசிகுருநாடு
ஆறுமெதருமூன்றுவகுப்பாகுமெங்களுடே

பஞ்சகலைநெஞ்சுதனில்மிஞ்சிவளர்நாடு
பலகாலுஞ்சிவயோகம்பார்க்குமெங்கணாடு
கொஞ்சுகரிபரிதேரும்மிஞ்சிவளர்நாடு
கூடுசுழியாறுகும்பிக்குளமுள்ளநாடு
தஞ்சமென்றேயடைந்தவரைத்தற்காக்குநாடு
தானவனாய்விற்றிருக்கத்தகைமையுள்ளநாடு ௯௦

இங்கணும்மாரிபெய்யுமெங்களுடைநாடு
தேவர்முனிரிஷிதபசுசெய்யுமெங்கணாடு
பங்கயிலலையொருநாளுந்தங்கம்விளைநாடு
பரமகுருபதம்போற்றிப்பணியுமெங்கநாடு
சிங்கமுடனானையுமேதங்கிவளர்நாடு
சீறுபுலிபசுக்களுடன்றிரியுமெங்கணாடு
பொங்கமுடன்மாணுகம்புகழ்சக்கிரவாளம்
புள்ளுடனேகூடியிரைபொசிக்குமெங்கநாடு ௯௧

ஆராய்ந்துயிரவிமதிக்கப்பாலேசென்று
அடங்காதபூரணத்திலலைந்தாடிநின்று
பாராயநதுமூலகுருபதம்போற்றும்நாடு
பரமரகசியவேதம்பார்க்குமெங்கள்நாடு
சீராய்ந்துசொண்டரிக்காலசேர்மூலவழியிற்
சென்றேறடியாடுகிறைக்கொண்டாருநாடு
ஊரோர்ந்துமென்றாலுமீரைந்துகாவல
ஓங்காரவாசல்கண்டபாங்கானநாடே. ௯௨

அச்சமில்லாமச்சமுனிமெச்சிவளர்நாடு
ஆந்தூரிலிசர்பதம்போற்றிவளர்நாடு
பட்சமுடன்பருவராசமிச்சமுள்ளநாடு
பாங்கானபோகரிடபதம்போற்றும்நாடு
உச்சமொடுசற்சமயமச்சவளநாடு
உருக்கொண்டுகொங்கணர்தானிருக்கின்றநாடு
வச்சநிலையுசசமுருபட்சமுள்ளநாடு
மன்னுசதாசிவகுருவைவாழ்த்துமெங்கணாடே ௯௩

மருவுந்தகண்டமயேஸ்வரனோடுருத்திரன்
மாலயனைப்போற்றிவரமகிமையுள்ளநாடு
குருபுத்தியாகவேவேதாந்தம்பார்த்துக்
கோடுசுழிகணபதியைக்கொண்டாடும்நாடு

உருவற்றமதியமூர்தமுண்டெளித்தோங்கி
யுடல்சித்தியாகவருமுண்மையுள்ளநாடு
கருவற்றகற்பகத்தருவானநாடு
காலனணுகாதபதிகாணுமெங்களூடே. ௧௬௪

கொச்சகம்.

ரஞ்சிதமேயிஞ்சுகலைநாதாக்கள்மெச்சுகின்ற
வஞ்சியரோநாட்டின்வளங்கேட்டியான்மகிழ்ந்தேன்
தஞ்சுருபராசிசதாசிவத்தைக்கொண்டாடும்
கொஞ்சுகிளிமொழிபேயுன்குலவளங்களசொல்வாயே ௧௬௫

குலவளத்தரு.

சாத்துமுறைபார்த்துவெளிசேத்தறிவினாலே
சதாசிவத்தைப்போற்றிரத்துண்மையதுகேளாய்
பேற்றுமுறையெங்களகுலமேழுவகுப்புண்டு
இதுவழியிலெங்கள்குலமேற்றமுள்ளசாரி
தோற்றுமுறையறிவுதங்குஞ்சுக்கிலக்குறச்சாரி
துலங்குகிணைஎங்களுகதியிலங்கமணிமூலம்
பார்த்துமுறைமூன்றுகண்டஞ்சேர்த்தகுறமெழிலப்
பட்சமுடனெங்கள்குலமிச்சங்காணையே. ௧௬௬

பொய்யுரைகளென்றும்பொருந்தாதசாதி
புருமையப்பதஞ்சலியைப்போற்றுமெங்கள்சாதி
நையானைத்தகரைதனைக்கறுப்பேற்றுஞ்சாதி
காரணமாயஷ்டதிசைக்கண்டதெங்கள்சாதி
மெய்யானசொருபமணிவிளைவிக்குஞ்சாதி
விஸ்வமென்றகுருவடிவைவேண்டியதோர்சாதி
வையமதில்வாதமுறைமகிழ்ந்துக்கொண்டசாதி
வண்மையுள்ளஅஷ்டாங்கமணிக்குகந்ததையே, ௧௬௭

எங்களிடகுலத்திலென்றுமிணங்குவர்க்குநன்மை
இருளகற்றியருள்கொடுக்குமேற்றமுள்ளச்சாதி
தங்கள்குலமிங்கையில்லையெங்கேயுண்டென்றால்
சமயமென்றமாடதென்றுசாந்துமெங்கள்சாதி
பொங்கமுடனஞ்சதென்றவஞ்சகத்தைநீக்கி
போக்குவரகத்திடததில்போநமுள்ளசாதி
சங்கமுடன்விகடித்துகணிகையில்லையென்றும்
சார்ந்தோராயாதரிக்குந்தகமையுள்ளதபே. ௧௬௮

ஆடவருக்கிணங்காதபெண்களுக்குமந்த்ரம்
அரகராமோகனத்தைபருளுமெங்கள்சாரி
கேட்டவர்கள்பெண்மேலேமோகமருவுற்றால்
சிவாசிவாவென்றுசொல்லிதிலர்தமிடுஞ்சாரி
காடுமலைதேடித்தம்மோடியலைவோரை
கைப்பிடித்துகற்பமுனாகாட்டுவெங்காணையே, ௧௯௯

குறம்பாடிதேசமெங்குங்கூடைபொத்திவருவோம்
கூலியதுமுன்னாழிகுறைந்தாக்கால்பிரிவோம்
சரம்பாடிலோகமதில நின்றமதியூரல்
தபவாகப்பாலகர்க்குத்தானீந்து திரிவோம்
சிகம்பாடஅஷ்டதிசைலோகாதிலோகம்
செழித்துண்ணவல்லாரைத் தீண்டியினால்வருவோம்
உரம்பாடிகௌணர்சித்தர்க்குள்ளகுறிசொல்வோம்
உண்மையெங்கள்குறச்சாரித்தண்மையிதுவையே. உ௱

ஐயையுடல்பொய்யையிதுமெய்யையெனவெண்ணி
அறிவாளர்க்காயசித்திக்கழகாகப்பண்ணி
துய்யபணிக்கொழுந்ததனில்பயபாகருந்தண்ணி
துயராகநின்றவிதம்யகாரமலரினுன்னி
செய்யமனமெய்யறிவில்சிதறாமல்வன்னி
யெந்தயெட்டில்நாலையுாக்கதிரமாகப்பண்ணி
உய்யவென்றுமெய்யவனைஐயமறசண்ணி
உயர்வாகவாழ்ந்திருப்போமிறவாதமலையே, உ௱க

சுக்கிலகுறவங்கிஷத்தில்மிக்ககுலஞ்செப்போம்
சூழுலகில்சிலலொலியையவாழுலகில்தப்போம்
மிக்ககுலமாந்தைகூகைதவளைபோல்கத்தி
மீதுலகில்திரிந்தாக்கால்வாதுடனேஒப்போம்
அக்கிகுலபுத்திரனைஒக்கஅகம்வைப்போம்
அகமையெங்கள்குறச்சாரிபெருமையிருவையே, உ௱உ

பாக்குறவர்பொசிப்பதென்னபண்புடனேசொல்வேன்
பால்கனியோடமுதுவகை பலகாரந்தின்போம்
நீர்க்கூரமாஞ்சுணங்கன்சோதியொடுரோமம்
நிட்சயமாய்ப்பால்கரந்துமிச்சமுடன்பொசிப்போம்
சாருகிறசீவஜெந்துவெழுவகையதனில்
தவ[illegible]வான்றுமற்றதெல்லாருமனம்பொசிக்கலுப்போம்

தாருவுருஆயிரந்தானிருபதுடனென்று
தாக்குமறுநூருகலைதான்பொசிப்போமையே. உ௱௩

கொச்சகம்.

சாதிகுலவளங்கள்தப்பாமலேயுரைத்தாய்
ஆதிதனிலுன்குலந்தானதிகமெனக்கண்டேனுன்
சோதியாய்முன்னோர்க்குச்சொன்னகுறியதனில்
பேதியாதேபலிதத்தப்பிரபலஞ்சொலவஃய்குறத்தி, உ௱௪

என்றுசொல்லுமுன்னேயிருந்தகுறமகளும்
நன்றெனவேதான்மகிழ்ந்துநாயகனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுதவிராமலுரைத்தக்குரியதெல்லாம்
மன்றுலகிலசீஷருக்குவாய்திறந்துசொல்வாளே. உ௱௫

சிவயோத்திரவுகோல்

விருத்தம்.

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
ஏலவேமூலமாகி யிருந்ததுஜோதியாகுஞ்
சீலமாமுச்சிமீதே திருவடிநடனமாகும்
மூலமாஞ்சோதியாடி முடிநடுதகாம்மைமுத்தி. உ௱௬

முத்தியேதெனல்மட்டுவிருத்தம்.

பதிபசுபாசமான பாவகமுப்பாழாகும்
பதிபசுபாசமான பாவகமுத்தியாகும
பதிபசுபாசமான பாவகம்மூவருகும்
பதிபசுபாசமூன்று பார்பரத்தடக்கந்தானே. உ௱௭

திருமந்திரத்திரவுகோல்-பூபாளம்-ரூபா.

திரவுகோலீதையனே-சிவயோக
திரவுகோலீதையனே

பாசஞ்சிரந்தப் பதியுடன் மூன்றையும்
வாசமதாக வழுத்தவுங் கேளுங்கள்
நேசமாம்பதியினில் நின்றவருள்சிவம்
தேசமானபசு சீவனு மாகுமே. ... ...திரவுகோ

ஆமெனப்பாசமடங்கியதேகமாய்
தாமேவளர்ந்தசமர்த்ததைகேளுமே

சோமாகணிந்தசுந்தரனருளினால்
நாமலனனதோர்நன்மையையறியவும்... ......திரவுகோ

சொல்லுவேனந்தச்சோதிபதிதன்னில்
நல்லுரவாகிநயம்படநின்றக்கால்
உள்ளும்பரமுமொடுங்கும்பசுபாசந்
தெள்ளிமைகண்டுதெரிவதுவுண்மையே ......திரவுகோ

உண்மையாம்பசுபாசமிரண்டுடன்
நன்மையதாகநாடும்பதிதன்னில்
தண்மைபசுவும்பாசதனைக்காணும்
வண்மையாம்பாசபசுவினையறியவும... ... ...திரவுகோ

அறியாமற்பாசமறியவேவேண்டிடில்
நெறியானஆசான்நேர்மைபைகண்டிடும்
குறியாயவர்பதங்குணமுடன்வேண்டிடில்
பரியானபாசம்பசுதனையறியுமே ... ... திரவுகோ

ஆமெனப்பாசம்பசுதனையறிந்தபின்
தாமேசற்பசுதலைவனைக்காணுமாய
நாமென்றவனையேநாடியேகாணிடில்
ஓமென்றசித்துமொருகோடியாடுமே. ... ... திரவுகோ

சித்திகளானதோர்தேகமுயிரிரண்டை
பத்தியேகாணப்பதவிகள்கண்டாக்கால்
முத்தியுமில்லையேமோட்சமுமில்லையே
சத்தியுமில்லைதான் தன்மையுமில்லையே ... ...திரவுகோ

தன்மயமானதருவஞ்செழுத்தினில்
உண்மைகள்தன்னையுரைக்கவுஞ்சேருமே
நன்மைஅகாரம்நடுவெனத்தோன்றியே
உண்மைவகாரமுறைந்திடுமண்டமேல் ... ... திரவுகோ

அண்டத்திலேவிந்திலேஓங்காரமாய்க்
கண்டத்துலேநின்றகருணையறிந்தபின்
பிண்டத்தில்மூன்றும்பெருமையதாகவே
நின்றுற்றஅஞ்சுமேநேரெழுத்தாகுமே ... ...திரவுகோ

ஆமேஅகாரமாயமர்ந்ததுசிவமாக
தாமேஉகாரந்தான் தன்னுயிராகிடும்
ஓமேஓங்காரவுடலெழுத்தாகுமாம்
நாமேவகுத்துநலமனுரைத்தோமே... ... ... திரவுகோ

உரைத்ததோர்பாதங்களுண்மைவெளிப்பட
நிரைத்தகருவினில்கிருணமஞ்சொல்லுவேன்
மரைத்தரேசகமலரினில்பூரகம்
அரைத்ததுகும்பகமமர்ந்ததுகாலதாம் ... திரவுகோ

காலானததுவாறுகருவானமூலமாய்
மேலானவன்னியுமெய்யான தீபமாம்
பாலானவப்புவும்பதிவானபூரணம்
சேலானபோதகஞ்சிவயோகமாகுமே திரவுகோ

சிவயோகியாகவுந்தீபச்சுடரொளித்
தவமாகத்தானிருந்து தன்னிலேகண்டாக்கால
நவமாஞ்சிகாரம்நடுவானவீடதாம்
அவமானமில்லாவனுக்கிரகம்பாரையே திரவுகோவி

பாரோநிவாசியைப்பஞ்சாக்ஷரநிலைக்க
காரோயன்னிலே தன்னைகடைக்கண்ணாறுணியிறுமேல
சேரோபரப்பிரமஞ்சிவபதந்தன்னிலே
கூரோவங்சிங்கென்றகுண்டலிதண்மையே திரவுகோ

தண்மையதானசதுர்கிரிதன்னிலே
உண்மையாய்ச்சென்றுவுயாந்தமேலவீட்டினில
நண்மையாமந்தநடுவாங்குகைதனனில
ஜின்மயமானதோரீசனைக்கண்டிடே திரவுகோ

கண்டேநகத்திற்கருணைதரித்திட
விண்டேனகந்தனைவெகுளியைபோலவே
கொண்டேன்குருவருள்குணமாய்மனந்தன்னில்
நின்றவோரெழுத்தையும்நினைவைபுந்சொன்னதால் திரவு

சொன்னார்கருவுஞ்சோடசமுழுமையுங்
கண்ணெதிருனதோர்காரணமுஞ்சொல்லி
மூன்னோர்கள்செய்தமுறைமைகளுஞ்சொலலி
விண்ணுளுமென்றுவிதித்துரைசெய்ததோர் ... திரவுகோ

உரைத்தார்வயித்தியம்உண்மையாம்வாதங்கள்
நிரைத்தாரவசியங்கள்நேர்மையாமஞ்சனம
மரைப்புடன்சர்க்குருவைப்புமுறைகளும
வரத்துடனேவாலைமவுனத்தைவெளிவுரத் ... திரவுகோ

வாலைதன்பூசையைவழுத்தவுங்கேளுங்கள்
காலைமேநீங்களுங்கால்முகஞ்சுத்தியாய்
ஞானமாயதிருநீறும்நயமுடன்பூசியே
சீலமாயநீங்களுஞ்செபமதுசெய்யவே ....திரவுகோ

ஜெபமதுசெய்துமேசிவமானவிந்துவைத
தவமதுவாகவேதன்னருள்போனறிட
நவமதுவாகவும்லாலியென்றேறிட
பவமதுதீரவும்பார்த்திரம்வேண்டிடே............திரவுகோ

பாத்திரம்வேண்டியேபரமாம்வெளிதன்னில்
நேத்திரந்தானுகிநின்னருளகொண்டிட
தோத்திரம்பண்ணியேசுந்தரியாள்பூசை
மாத்திரைப்போதினிலவருகவுமவாலையே ... .திரவுகோ

வாலையைக்கண்டுவணங்கிடுமாந்தாகள
காலையுமாலையுங்கருத்துரவாகிறுல
ஆலயமாகுமவர்வுருவங்களுந
தாழுவதொன்றிலலைதவமதுவாகவும்...... ...... திரவுகோ

தவமதுசெயயவுஞ்சாற்றுவோங்கேளுமே
உவமானமில்லையேஓங்காரவட்டத்துள
சிவமானவிந்துவைச்சிம்மென்றுபூசிக்க
நவமாந்திமோகமுநறசிவயோகமாம் .. ... திரவுகோ

யோகநிலமையுருஞ்சிவசத்தியாம்
ஆகமமாகயறிநதுமேபூசித்தால
தேகஞ்சிவமாகிசிவமாஞ்சிவயோகம்
பாகமதாய்நின்றுபணிவதுசித்தியே........ ... ..திரவுகோ

நாதவிந்துயின்னமதென்றுயறிக.

விருத்தம்.

விநதென்றுநாதமென்றுமெய்தனிற்பிரித்துகாட்டி
வநதென்றுயென்னையாண்டவாலையாங்குருத்திபாதந்
தந்தென்றுநாயேன்றன்னைச்சர்க்குருவென்னைக்காத்த
மூந்தென்றுதந்தைதாயாய்முடிந்ததோர்விந்தைகாணே.

தரு.

காணுமொடையே நாதமும்விந்தினை
காணுமொரடையே

சத்துருமித்துரு தன்னையறிந்துமே
புத்தியுடனே பொருந்தஅகத்திடு
அத்தநருளா லகற்றுவரொன்றலலால்
மற்றதுமனதுற வளருஞ்சாரணையிதே ....காணு

சாரணைதீர்த்திடுந் தாக்குமனோன்மணி
காரணமாகக கருத்திலடங்கிடுந்
தாரணமான தனுவும்பிலத்திடும்
பூரணவாசியும் புத்தியிலசெலனுமே...... ......காணு

புத்தியில்வாசிப் புகுந்துரவாகிறுல்
நெற்றிக்கண்ணின்று நேரோதுலங்கிடும்
நத்தும்புருவ நடுவின்புடத்தீயில
உய்த்துநீபாரு வொளிகொண்டதீபமே... ......காணு

தீபந்துலங்குந திரமதுசொல்லுவோம்
பாபமிகுநத பருபுளியெண்ணையும்
கோபமிகுத்தக் கொடும்பாக்கிலைசுண்ணஞ்
சாபம்விளைக்குந் தனிமீனிறைச்சியே காணு

இரச்சிமுதலா யிவைகளகற்றிநீ
நிறைச்செந்தமுது நேருடன்கொண்டிடும்
உறைச்சிதுகறப முண்மையாம்பூரணம்
அறைத்திதுபாரு ஆனந்தபோதமே காணு

போதமதாய்நின்ற பூரணந்தன்னையே
நீதமாய்க்கண்டு நின்மயம்போற்றிறுல
ரோதமடிமுடிப் பத்தியதீபமுஞ்
பாதாதிமயமெனத் தூண்டியநாதமே காணு

நாதமுவிந்துவும் நயமாயறிந்துநீ
நீதமாயந்த நிலையில்நில்வாசியை
போதம்வராமல் பிணைத்துயிருத்திறுல்
பூதமொடிங்கிப் பொருநதுஞ்சுழியிலே காணு

சுழியினில்வாசி சுழன்றுருகாமலே
வழிதுறைகண்டு வாசியையேற்றிடு
அழிபடுந்தேக மாதிநிலைத்திடும்
முழிநடுசிக்கென முன்னிலைபின்னே காணு

பின்னிலைப்பட்டது பெரிகியபூரணம்
தன்னிலையதுவெனச் சார்ந்துகுளித்திடு

வன்னியும்வாசியும் வளருங்குகையது
சென்னியின்பாதந் தெட்சணமாகுமே காணு

ஆகுநல்தெட்சணம் அகமதிலீசனும்
வாகுடாரிவதும் வளருநற்றீபமாய்
போகம்பெரிகிப் பூரணகெங்கையாம்
ஏகமாயெங்கு மிருந்ததைக்கண்டிடே காணு

கண்டுபிடித்துக் கனலையெறித்திடு
அண்டிடுவேஆவி யாதலுள்ளடங்கிடும்
மண்டியவாசியைமதியுடனேசேர்ந்து
நின்றரவியிடம் நேர்ந்ததுவுண்மையே காணு

உண்மையிப்படியென் றுகந்துநீவாசியைத்
தன்மையிதனறு சாந்துசெலித்திருவ
சின்மயமாகி சிரக்குஞ்சிவயோகம்
நன்மையிதென்றுமே நாட்டங்களகண்டிடே காணு

நாட்டங்கண்கூடும் நன்றாயுருட்டிமேல்
ஏத்துவாசியேகாந்தபோதமாம்
வாட்டங்களிலலே மனையுநதிரப்பயும்
தேட்டங்களெனன சிவயோகமுந்தந்திடே காணு

சிந்தைபஞ்சாட்சரந தெவிட்டாசெய்ததுடு
அந்தியுஞ்சந்தியும் அநதநிலையிலநில
சொந்தமாய்மூலச் சுடரதெழிம்பியே
புந்தியில்நின்றது பூரணமாகுமே காணு

பூரணதீட்சைப் பொருநதுமின்னாலினில்
பூரணமென்ற புதுமையறிநதிலார்
பூரணமானபுதுமையறிநதவர்
பூரணகெங்கையையோதிப்பார்கண்டிடே காணு

கண்டதருபத்துநாலுசரக்குக்குங்
கொண்டிடசெயநீர்குருமுறையாகுமாம்
நின்றிடும்பூவினில்நேர்வீரசாரமுஞ்
சென்றிடப்பொடித்துநீசேருபிங்கனிலே காணு

பிங்கானிவிட்டுமேபேணிப்பனியினிலவை
பாங்கானசெயநீரும்பருகிப்பெருகிடுங்காண்
தூங்காமலேநின்றதுருதியத்தைவாங்கிடு
சாங்கமாய்குப்பியில்சாதித்துரொப்பிடே காணு

வளமதில்சரக்கதை வாட்டிதுவைத்திடும்
சலமதில்நலமதாய சேரவேகட்டிடுமே
நலமுடன்கட்டின நல்லசரக்கினில்
பலநதிலுண்டுகாண் பக்குவங்கண்டிடே காரு

கண்டிடக்கேளுமே கதித்தபெருகுநீர்
உண்டிடும்பூவும் முடன்சாரபச்சையும்
விண்டிடும்பூரமும் விதிக்கவொன்றாகவே
சென்றிடக்கூட்டியே செயநீர்விட்டாட்டிடே காரு

ஆட்டியெடுத்தே யகண்டபிங்கானில்வை
நாட்டும்பனியினில் நல்லசிவமாகும்
ஊட்டுக்கலகுப்பியி லுடன்வீரநதாக்கிடு
தேட்டுடன்நீருஞ் சிவந்திடும்பாருமே காரு

பாருஞ்செயநீரில் பட்டச்சரக்குகள்
நேருடனூட்டவும நிலைத்தமெழுகதாம்
சீருளமெழுகதில் சிததுவளைந்திடும்
காருநலலோகங்கள் கதிக்கப்பழுக்குமே காரு

பழுக்கும்வகைதன்னைப் பகரவுங்கேளுங்கள
அழுக்குமனாதன்னை யறுத்துஅகற்றிடும்
துழுக்கும்பிரவித தூரைக்களைந்திடுஞ்
செபிக்குமுளமூலஞ் சிவயோகஞ்சென்றிடடே காரு

சென்றிடும்போதல்லோ சேரச்சிவமயம்
கண்டிடுமபோது கலமணல்யேமமாம
விண்டிடும்வார்த்தை விளங்கியமந்திரம்
நின்றிடுங்கற்பமாம் நேர்தனைக்கேட்டிடே காரு

கற்பம்.

நேரிசைவெண்பா.

அறியாதவர்களுக்கே யானுலுங்காயகற்பங்
குறியால்கருவுதித்தக் கூரதனால—றெறியாலே
வாலேயெனக்கேயுரைத்த வாய்ந்தகற்பத்தினையை
சாலவெல்லார்க்குஞ்சொல் லிச்சை. சா௱க

கற்பமுறை-தரு.

காயகற்பமுறைசெயகுவாயச்—சிவயோக
காயகற்பமுறைசெயகுவாய

காயாதிகற்பங் கருவொன்றுரைக்கவே
மாயாதிமூலமும் வளருமுள்மூலமும்
ஓயாதசத்தி யொளிர்கொண்டமூலமுஞ்
சாயாமல்மூன்றுந் தன்னுக்குள்பார்த்திடே காயக

பார்த்திடும்ரவிமதிப் பகருஞ்சுடருடன்
சேர்த்திடுமொன்றாய்த் திரமானகல்வத்தில்
நீர்த்திடும்காதநீர் வளங்கொண்டதைத்ததை
பேர்த்துவழித்துப் பொருந்தத்திரட்டுமே காயக

திரட்டிரவிதனில் சீராயுலர்ந்தபின்
உருட்டும்வட்டோட்டி லொடிக்கிமண்சீலை செய்
சுருட்டிரவிதனில் சுண்டியுலர்ந்தபின்
மருட்டியமாய்கையை வணங்கிப்புடமிடே காயக

வணங்கிப்புட்மது வைத்திடுங்குக்கிடம்
இணங்கிமும்மூலமு மிறிகிமலர்ந்திடும்
வணங்கியெடுத்து வடிவானசெப்பினில்
இணங்கியதனை யியல்பாய்பொசித்திடே காயக

பொசித்திடும்பணவிடை பொருந்துமதுவினில்
வசித்திடும் வாதமும் வளையபித்தமும்
நசித்துநடுங்கியே நமனும்விலகிடும்
பசித்திடும்பூரண பற்பத்தின்தண்மையே காயக

தண்மைபொருந்துந் தனுவானதேகத்தில்
உண்மைரசவர்க்க மூட்டுமுருதியால்
தண்மையாய்நின்றுநீ நாடுசுருபத்தில்
புன்மையுடலைப் பொருந்தியறிந்திடே காயக

அறிந்தமனதினு லாதிதிரப்படும்
அறிந்தமனதினு லந்தந்திரப்படும்
அறிந்தமனந்தனை அன்புடன்பொருந்தினால்
விரிந்திடும்வாசி விசையிலொடுங்குமே காயக

ஒடுங்கியதேக முறுதிதிடப்பட
அடங்கியபற்ப மறிந்துவுணர்ந்திடும்
துடங்கியசாரைச் சுன்னமருந்தினால்
மடங்கியதேக மசதிவலுக்குமே காயக

திண்ணமாய்மண்டலஞ் செலுத்திடுஞ்சாரையை
உண்ணபயந்து ரொடிங்கிபிராதேநீ

வின்னங்களில்லே விரசுகொடுதேதிடும்
அண்ணமெலனக்கு மருளினவாரிதே காயக

வார்வொடியுப்பு வளர்க்குமிககாயததை
காரிருமண்டலங் கசிந்துவுணர்ந்திட
சீர்சதைமாங்கிஷந் திரமாய்வலுத்திடும்
யார்நீர்பனேயுப்பு பதையாதிருக்குமே காயக

இருக்குமேதேக மெந்நாளாகிலும்
உரைக்குமேவாசியு முண்மைதிரப்படும்
பறக்குமேநரைதிரை பாரின்பசனேயால்
சிறக்குமேதீபஞ சிவாநந்திமூலமே காயக

கொச்சககலிப்பா.

வாழ்வாய்குருபதத்தில் வாலையருள்பெற்ருநன்ருய்
வாழ்வாயசதாசிவனபோல் வையகததிலெனஞஞம
வாழ்வாயபதியாறும் வைத்துமனோன்மணிநாடடில
வாழவார்காணீடூழி வளர்மதிகாறுளளமட்டும

வேறு.

உருவாகிவெளியாகி யுணர்வாகிநின்ருய்
கருவாகிமதமாகி அயலாகிவொன்ருயய
தருவாகிநிணமாகி தானுகியெனுய
வுருவாகியிருளாகி மருவாகிசிங்கே- உாசு

சிங்கென்றூதப்பெற்ருர் சிவன்றன்னேதெரியப்பெற்ருர்
வங்கென்றுவாங்கப்பெற்ருர் வாயுவின்வடிவங்கண்டார்
அஙகென்றுஅணேக்கப்பெறருர் அரசனேஅறியப்பெற்ருர்
சஙகென்றுவுணறப்பெற்ருர்தங்களதம்நிலமைபெற்ருர். உாஎ

உங்கென்றூதப்பெற்ருர் வுந்தியிநொளியைப்பெற்ருர்
அங்கென்றுஅழைக்கப்பெற்ரு அறிவுகண்டதுகண்டென்பார்
சிஙகென்றுயிடமும்பெற்ருர் தேவனைத்திரியப்பெற்ருர்
கங்கெனறுவடிவைப்பெற்று கங்கையைக்கண்ணுலகண்டார் உாஅ

மூலகாரணத்தைப்பெற்ருர் முச்சந்தியிடத்தைப்பெற்ருர்
வாலகாரணத்தைக்கண்டார் வடிவொத்தநிலேயைக்கணடார்
காலகாரணத்தைப்பெற்ருர் காலனேயுதையப்பெற்ருர்
பாலனும்பருவுபாத்தார் பதாம்புயமானூர்பாரே. உாகூ

பார்க்கின்றதெய்வம்வேரோ பதைக்கின்றசத்திவேரோ
காக்கின்றதுன்னேயல்லால் காவலன்வேறுமுண்டோ
ஆர்க்கிணறசத்திநீயே அல்லதுவேருமுண்டோ
போக்குண்டோவருத்துமுண்டோ புண்ணியபாவத்தாரே, உாய

முனிவோர்கள் சொன்ன குறி-தரு.

மச்சமுனிக்கு உச்சிதமாமெச்ச வொருகுறிதான்
வரமாகவிளம்பினதால பரமனுரவீந்தார்
பச்சமுள்ளபோகருக்கு மிச்சமொருகுறிதான்
பண்புடன்செப்பினதால் எழுபதுனூறீயந்தார்.
உச்சமுடன்சட்டைமுனிக்கொருகுறிநான்சொன்னேன்
உற்பன்மாயக்கற்பமுறை யற்புதநூறீயந்தார்
தற்சொருபகொங்கணருக் கிச்சையுடன்குறிகள்
தானசொன்னதாலவாதமதனேகங்கண்டேனேயே உ௱ய௰௯

திருமூலநாயனாருக்கு அநுகூலமாக
தித்திக்கச்சொன்னகுறி யுத்திகளுளகண்டு
கருமூலமானமன மொனறியேனினிமூல
காரணமாமிதுவென்று மாரணமாயவிண்டார்
குருமூலமான கோரக்கருக்கன்று
கூசாமற்குறிசொன்னேனா கொப்பொருஜோடீந்தார்
பெருமூலமாகியதோர் தேவரிஷிக்கெல்லாம்
பெருமைசிவயோகசகுறி பேசினர்காணேயே. உ௱௭௰

இடைக்காடனதனிலநலில நவக்கிரகஞ்சிக்க
யிருக்குதெனவுரைக்கநேனை மருக்கூமலகுச்சீந்தார்
விடைக்காடனக்குதமாக்கு அகலிவநதுசேர
வேளையிருக்குதென்றே நந்திகாளையெனக்கீந்தார்
சடைக்காடனயாரசருக்கு புத்திரன்வருமென்று
சாத்தினதாலடியார்க்கு யேத்தமெல்லாமீந்தார்
சடைக்காடனவாசவனதான காரணரைக்காண
காணுதெனவுரைதம்தனை தோணுகுறிஜயே. உ௱௭௧

சித்தாதிசித்தருக்கு திசைதீட்சைமார்க்கம்
செயுமென்றுசொன்னகுறி நயமென்றுகண்டார்
பத்தாதிபத்தாகளுக்க குத்திரவதாகப
பாலித்தேன்குருபாதம் பண்புடனேகண்டார்
காத்தாதிகர்த்தர்சிவ போகாக்குபூரணம்
காணுமென்றுசொன்னேனென் மூணுமுனையீகார்
உத்தாதிவுத்தமுறை பெற்றசீஷர்க்கெல்லாம்
உற்பனமாமென்றுகுறி அற்புதங்காணேயே. உ௱௭௨

பூமிதனிலநானபிருக்கப் பட்சிகளுக்கெல்லாம்
பொருந்துகின்றபூரணமபோ லிருந்ததுகாணகுறியும
நேமியெல்லாங்கண்டவரை நிமிஷத்திலதாண்ட
நிட்சயமாயகுறிசொலவேன் நினைவாகக்கேளு
காமியமாமமாணவதனதைக கசடெனவேதள்ளி
கரைகாணுமமுறையைக் காணுங்காணுமையே

சாமியென்றுசாஸ்திரத்தைச் சளமாகப்பார்த்துத்
தயங்குவதேனெனதுகுறி நயம்புகலுமையே உாயடு

வெண்பா.

பூமகள்போலநன்றாய்ப் புகழாய்க்குறம்பாடி
நேமங்களாய்ப்பிழைத்த நிஷ்டைசொன்னேன-வாமங்கள்
கொண்டுகூறிகேளுங குவலயத்தோர்க்கெல்லாம்
நன்றுமுயிறமெயயெனறு நாடு. உாயசு

மெய்யென்றறிந்து விளங்கும்பொருளதனை
ஐயமரத்தேருங்கோ ளாராயநது - பைய
யேணிப்பழுவா யிருநது குறிவிள்ளுகிறேன்
ஞணிப்பார்ததுள்ளே வுணா. உாயஎ

பொருளகவல.

சதுக்கணபதி சகோத்ரமாகிய
விததகர்சண்முகர் வேலாயுதனே
பத்தியாயுன்னைப பலகாலநினைநதிட
முததிதரும்பொருள முருகாகுகாசரண்

வெற்றிதருமயில் மீதினிலேறிய
வள்ளிமணாளா வருகவருகுவாய்
சித்திசையாகத் தேறிமனந்தான்
நெற்றிசைபோற்ற யிருந்தென்னையாளும்

கோலாகலாபா குமராகுருபரா
சேலாயமரா சிமைமீடடசேவகா
வேலாயுதத்தால வென்றேயசுரரைக
காலாயுதத்தால கணக்கறிவிததுக்

மேலாகிவந்த வேலாயுதனார்
கலியுகத்தோரென்னைக் கண்டுமேவணங்க
ஒலிமுரசுதத வுருபொருள்கூர
வநதுயென்முனனே மலரடிகாட்டிச்

சேர்ந்ததெனவே துகையுற்றுஆள்வாய்
சிவசிவாசரணம் சிவசம்புணுதா
பவபவாவென்றசொல பார்க்கவேலோட்டித்
தவதவமென்றசொல தாணுகயியந்துப்

பத்தர்கள்சித்தர்கள் பலர்பெரியோர்கள்
உறறகருமம் வுணாக்கவேவேண்டி
சொற்றிரமாகச் சொல்மனோன்மணியே
மிக்கிரமாக விளம்பியதாயே

அத்தர்தன்பாகத்தமர்ந்திருந்தவளே
காளிபகவதி கங்காளரூபி
கூளிருமாளி குமரிமாதங்கி
தாளிகிர்தநூளி சாம்பவியெனமே

இவளேவேலாயிலவங்கு விருகிடுதைதயே
தாளிதிரிபுரைச் சொற்கடங்காபபொருள்
வாளியேயெங்குமமர்ந்தகாரணியே
பூரணமான புருமையவீதியிற்

காரணமாகிக் கலந்ததோர்தாயே
வாரணமாம்வளர் பாரவதிதேவியே
ஆண்டியாமீசனோ டாடியநீலி
தூண்டியரமாய்கையைததுரத்தியசூலி

பாண்டியன்கூடலிற் பறிநதிருந்தவளே
தாண்டியகின்மலன் தாளுமபரதநி
ஆனநதரூபி அதிரூபமாயி
தானந்தவீரிச் சவுரிசவுந்தரி

மோனந்தமான முக்கண்பகவதி
வானநதமான மாயிமனோன்மணி
அண்டபேரண்டத தடுககதுகிடநது
தொண்டர்குழாதனை சூழ்வரவழைத்துத்

தானூரவீய்ந்து தகமையுணடாகசும்
தோனூர்நதவாசிதிருபுரையானநதி
மூதண்டகோதணட முகடாகிநின்ற
பாதணடமுள்ள பராவரவடிவே

ஓங்காரத்துள்ளே ஒளிவெளியாகி
ஆங்காரநிஷ்கள மானநதமாகி,
றீங்காசனதநி லியங்குமாதங்கி
தூங்காப்பதவித் துணையெனக்கீநது

தேசிகர்ஞானிகள் சித்திக்கவின்பம்
பூசகருள்ளம் புளகமுற்றிருக்க
வைத்ததேக வகைக்குறிசொல்ல
யெத்திசைபோற்ற யினிவரமருளே, உமாஅ

வெண்பா.

அருளுஞ்சிவமா மாதியோடந்தவனை
இருளும்வெளியொளியா மேற்கைப் - பொருளங்
குறியளிவித்தோதக் குருபாளுநதந்தி
நெறியறிவித் தென்முன்வா.

போதனைத் - தரு.

பூமிதனில்நாற்சதிரங்கீறையே யதிற்
 பொன்னிறமாம்நால்வாசற் பாறையே
நேமமுடன்கணபதியைச் சேரையே என்று
 நிறைநாழியவல்கடலை வாரியே உஉ௰

வாமியெனும்வல்லபை அயங் கூறையே நன்றாய்
 வணங்கியேபூரணத்தைக் காரையே
நாமியென்றநால்பேருஞ் சீரையே மேற்
 சிதாசிவபீடமா மேறையே. உஉக

சொல்லையிலேவிருக்கென்று மூடுதே நல்ல
 சூடன்சாம்பிராணிவாடை தேடுதே
கல்லையிலேரசபான மோடுதே நன்றாய்க்
 கணமாக்ககால்சுழிநின் றாடுதே.

தில்லையில்வந்தோமென்று நாடுதே மாசத்தி
 திரள்மஞ்சள்பொடிதூவ ஆடுதே
எல்லையாம்வட்டத்திற் கூடுதே நலல
 யேமமொடுநேமமுறை வீடுதே. உஉங

தற்சொரூபதெட்சணையை வையடா அஞ்சு
 தானபாததிரைபானுமதிக் கையடா
மெய்ச்சொரூபபச்சரிசி கொய்யடா யெங்கும்
 விளங்குமண்டஞ்ஞானசுத்தி வையடா உஉச

சிரசுதனிலறுகெடுத்து முடியடா நல்ல
 சீரானவல்லபைமேற் படியடா
அரசுபதியானநின வடியடா யன்று
 ஆணவத்தைநீக்கியொன்றைப் பிடியடா உஉரு

பொய்யுரையென்றசொல்லை நீக்கிக்கோ நன்றாயப்
 போதமுதன்னிடத்தில்நின்று தாக்கிக்கோ
மெய்யுரையதானசொல்லுண் டாக்கிக்கோ என்றும்
 வீணென்றவீரியத்தைப் போக்கிக்கோ உஉசா

மேரிருக்குந்தானமதைப் பார்த்துக்கோ அந்த
 வீதியெல்லாமஷ்டாங்கஞ் சேர்த்துக்கோ
ஆரிருக்குமிந்திரதிசைக் காத்துக்கோ என்றும்
 அழகாகமுச்சுடரைப் போற்றிக்கோ உஉஎ

நேரிருக்குமிரவிமதிப் பார்த்துக்கோ என்றும்
 நிலையாகச்சுழியதீத மேத்திக்கோ
பாரிருக்குஞ்சபைதனைத் தேத்திக்கோ கிண்ணிதனில்
 பால்பழஞ்சக்கரைதேன் னூற்றிக்கோ உஉஅ

கொண்டுவாநதுமுன்புவைதது கும்பிடு மதுக்
கூட்டியேயடியதனிற் பண்பிடு
பண்டுவாநதயிளநீரைக் கண்விடு அருள
பாலிக்குநதேங்காயை முன்படு, உ௨௬,

தாம்பூலமருகாகக் கட்டிவை யாதத்
தானத்தனில்கனிவகையைக் கூட்டிவை
வீமபாகக்கதலிதனை நாட்டிவை இந்த
வேளையிலபுஷ்பாதி சூட்டிவை உ௩௰,

மூலமுதலகற்பூர தீபம்வை மன
மெட்டெட்டுமாத்திரைகொண் டேதியே
காததபினநெளவிலுண் டாக்கையே இதைக
காணவேமாலென்று தோக்கையே, உ௩௧

சூத்ரமாஞ்சீலசலம் போக்கையே இதைச்
சூழவேருத்திரனேதநி யாக்கையே
தைத்தாலிவ்வௌவாலுண் டாக்கையே யதைத்
தாகுமயேசுரனைச் சேர்க்கையே உ௩௨

பேணியேஜவரை யாணிக்கோ வருள்
பேரண்டத்தங்கெனறு வூணிக்கோ
காணியேகோடியென் றுணிக்கோ கரைக்
கண்டதுசீவனெனப் பேணிக்கோ உ௩௩

கேணிபோலமுதாருந் தோணிக்கோ அருள்
கிட்டியேவாசியை யூணிக்கோ
மேகாருகநவமோரொழுத தாணிக்கோ ஒன்றுங்
கோடாருகாணியை யூணிக்கோ, உ௩௪

கைமுறைதப்பாமல் நில்லையே கனல
கண்டக்துமேலத்தாழ பல்லையே
செய்முறையறபமென் றல்லையே செவி
திஷ்டிககுரோகளி வில்லையே, உ௩௫,

ஐமுறைபூதமுஞ்சொல்லையே யருள்
ஆனநதவேதாநதங்கலலையே
பொய்முறையாவது மில்லையே இது
போக்குடன்காணவு நல்லையே. உ௩௬,

விருத்தம்.

ஐயனேஅறிவுள்ளானே யருள்பெருரத்தனைந்தா
மையதைக்கொண்டுவாநீ கனகுழியறிந்துசொல்வேன்,
துய்யமாம்வெளியிற்றுண்ட சொற்குறிகூட்சங்கூட்டி
மெய்யதாயெண்ணிவநதால் வேண்டியகுறிசொலவேனே, உ௩௭

கொச்சகம்.

ஆதிசதாசிவனூர்க் கன்பூவுகந்துவள்ர்
ஜோதிகுறமகனுந் தஞ்சமாததாரிலவந்து
ச்சோதிககருணையுடன் சொற்குறியுமெய்த்தவமும்
நாதிசசின்மயமதனில் நற்குறியுஞ்சொலவாளே உ௯௮

வசனம்.

வாடா ஐயே-உன்னுடைய-முகக்குறி-விகைக்குறி- நகைக்குறி நிகக்குறி-கைக்குறி-மெய்க்குறிப்பொருந்திய-தேகமாகத்தோணுது அதுவல்லாமல் முப்பத்திரண்டு லட்சணமும்பொருந்திய தேகத்திற்கு ஆதரவாக இச்சாசத்தி கிரியாச்த்தி ஞானசதத மாயாசத்தி பராசதத பிந்தபஞ்ச சத்திகளுமல்லாமல் அஷ்டசத்திகள்பொருந்த ரேகைகளுமலலாமல நகார மகார சிகார வகார யகார அஷ்சரங்களுக்குள்ளிட்ட அஷ்டாட்சரங்கள திசை தீட்சைமார்க்கங்களும் பொருந்தத்தக்கதாக இயமம் நியமம் ஆசனம பிராணயம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதிகளுட்கொண்ட நாதாக்கள குறுமுனி சட்டைமுனி பிரமமுனி மச்சமுனி நந்தீசர் கோரக்கர் திருவருள்நாயனுருள்ளிட்ட தபோதனர்களையும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவாகளும் நாற்பதெண்ணுயிரம ரிஷிகளும் அஷ்டவசுக்களும் கின்னரர் கிம்புருடர முதலாகிய பெரியோர்களை வணக்கஞ்செய்யத்தக்கதாக நினைவிலே வுண்ணிக்கொண்டு வந்து கேட்டதாகத தோணுது ஆனுல் சொல்லுகிறேன கேளடையே. உ௯௯

உபதேசத்-தரு.

சுத்தமுன்ளசிஷ்னேநீ என்னிட
முகக்து நகெதிராகவநதுநில்
பதமதென்றசொல்லே யென்கண்முனே
பார்ப்பதுமும்மல மென்றுகல
சித்தென்றசொலலுக்கு மணமுன்னே
மாத்திரையென்ற ஓங்காரவிதநில் நில்
பிதமதென்றஆணவங்கண்முன் நின்
யண்டபேரண்டமானதைகண்டுநில் உ௱

நின்றுமுன்கைதனைக் கொண்டுவாஐயே
நேர்ந்துககோஅஞ்செழுத்துண்டுபார்
பண்டுமேமுக்கோணங் கண்டுவா அதைப்
பாாக்கச்சிக்ரமதென்றுகாா
சென்றுலகிறிய துண்டுவாவினைச்
சேர்நதமலம போச்சின்றுபார்
இன்றுமுன்கைரேகை நன்றுதாயசிக்
கேயன்னமென்றுரைக்கொண்டுவா உ௱௧

சித்தையாம்ரோகைகள் ரெம்பையே அந்த
வீரத்தாலவாசியை கும்பையே
பதனையாமாதநீயிர்கொம்பையே
அம்பரத்திலொடிததுவாகம்பையே
சுத்தக்குகைரோகை நம்மையேயதில்
சூட்சதநில்மாதநிரைரும்பையே
அத்தைமருமகடமையே யரு
ளானநதமோனந்த மூன்வையே உசஉ

அம்பதைநாணியிற்பூட்டிக்கோ மற்ற
ஐவரைக்காணியிறகூட்டிக்கோ
தும்பனைநயங்கியிலமூட்டிக்கோ நிர்த்
தூளியாயவாசியையாட்டிக்கோ
வம்பனைதுணடமாய வெட்டிககோ தங்கம்
வாயக்கவுதகதனைப்பூட்டிக்கோ
எம்பதனைநியெனவும நீட்டிக்கோ ரோகை
ஞானசெயரிங்கூறறியிசு காட்டிக்கோ உசங

வேறு - தரு.

மண்டலந்தன்னில்லகாயசித்தி
வாய்க்கச்செயயும்வளாமச்சரோகை
அண்டர்கனிதம்போலவும்புதநி
யுண்டாமதிசோறியுள்ளரோகை
குண்டலியாங்குருசத்திவித்தைக்
கொடுக்கும்விட்டகுறையிநதரோகை
ஒன்றதெனறருள்வாசலைப்பற்றி
யொடுங்குமாங்கண்டமுச்சிரோகை உசச

வேறு - தரு.

சொன்னமொழிபொய்யாமல்நிற்க கையிலேச்
துடராகக்காணுதுகாண சூட்சமுள்ளரோனா
வின்னமொழிபேசுகின்றசமய வீணாயே
வெட்டியடித்தொடுக்குமிந்த விரமாங்கைரோகை
சின்னமொழியொருநாளுயில்லையில்லையென்று
சேர்ந்தவனையாதரிக்குநிரமாங்கைரோகை
கன்னல்மொழிமும்மூன்றுமனகரத்னஞ்சார்ந்து
கருத்துடனேதரித்திருக்கக்காதலவைக்கும்ரோகை உசரு

தமரகமாம்ரோகைதனைப்பாரு கையிற்
றன்ரோகைசுரயமாந்தருமதுநேரு
குமரருக்குள்ரோகைக்குடிமாரிவந்து
குடிகொண்டதலவிசேற்கோசமலச்சேரு

அமரரிடப்பதிரோகை ஆதியென்றும்பாரு
அஞ்சட்சரரோகைபை அடவாகக்காரு
சமரநிருபதிரோகை சரியோகந்தருவிநது
நாதவொலிதப்பாது நயமாய்நீபாரு. உசசு

சந்தானம்வந்துற்றதாலே வுனக்குத்
தாழ்விலலைவாழ்வுணடு சகலருக்குமேலே
முநதானமூலம்வநததாலே நாளும்
முத்தியுண்டென்று மோசமிலலைகாலே
விந்தானவேவசைகண்டததாலே யினி
மென்மேலும்யோகமெதத வினையமுதப்பாலே
தந்தானதானமெனமென்றதாலே கறபந்
தருவென்றுமுன்னிறகுந தணமையதனாலே உசஎ

பக்குவநதன்னிலேயாசான் வந்து
பாலிப்பானருட்சத்திற் பதருதையே
தக்குமபொருளசேரலென்னில யென்றும்
சதாசிவன்தாள்தோன்றுந தப்பாது வேயே
முக்கவமில்லையெனறெண்ணி யருள
மோட்சகுருவந்துநனரு முனனிறபானையே
அகுவடந்தாணநரிததயீசன மணி
பூரணமருள்வார்காணையே உசஅ

கலிப்பா.

என்றுபலகுறிக ளிதமாயுரைத்தபின்பு
மனறுமாத்தூரை வாழ்ததினாளபூங்குறத்திக்
கன்றுசதாசிவனார்க் களிகூாநதுகறபகொடி
இன்றுபெருவாயெனவே யீநதார்வெருமதிபே. உசகூ

வரைகடந்தது அண்டகோள்கமெனும்வகுப்பு
திரைகடநதது மனோலயப்பட்டதுதெரியாக
கரைகடநதது ஆசையைக்கடநததுகணகள
நுரைகடநதது காயத்திலபழுத்ததுநுணுககம் உரு0

நுணுக்கம்பூரண மன்றிவேறிலலைநுணுக்கங
கணுக்கண்மூன்றினில மயக்கமேயாவறகுமயக்கம்
நுணுக்கம்நின்னைநீ மவத்தைகளமூன்றையுநுணுககி
உணுக்குச்சித்திர மாகுவான்போலெனவுவந்து உருக

வேறு.

ஊகாவெனும்வாசி சீயெனுமுறவாய்
ஆகாவெனுமாகாவெனு வாசியையறிவாய
ஏகாவெளியிது வோவென்பதுவாய
காயாபுரிநிலமானது கமகமகமகாமே ருரு2

மேமேமேமேமேமேமே யென்றொருவிதிசொல்லி
நாமாவாயாராடா யென்றொருநகைசொல்லி
ஓமேயாமே ஓமயாம் யென்றொருவுறவாசி
மாமாமாமாயென் றவர்சொலலுமவாளுரோ உருரு

ஐயுங்கிலியுஞ்சவ்வும் அம்மனையாகாகா
எயயுமஙகிஷ வாசியிரண்டும்மிடையாக
கையுஞ்சிசீவாசிமா வெனுங்கடலாக
உயயுமயங்கிஷழங்கும மங்குமபாதலமுருவாமே உருச

விருத்தம்.

பார்க்கின்றதெய்வம்வேரோ பதைக்கின்றசத்திவேறு
கார்க்கின்றதுனனையலலால காவலனவேருமுணடோ
ஆகாகின்றசததிநீயே அலலதுவேறுமுண்டோ
போக்குண்டோவருத்துமுணடோ புண்ணியபாவத்தாரோ உஎரு

தாங்கின்றநிலையும்நீயே தாரகப்பிரமம்நீயே
கானென்றதீயுமநீயே கனகடறகனலும்நீயே
தீநின்றபுவனமநீயே திருபுரவனந்தம்நீயே
ஆறென்றவடிவுமநீயே ஆனநதமயமும்நீயே உருசு

நீயென்றுநானதானென்று நிற்கின்றபேதமாறே
வாயனறிநிலமுமன்றி வருகின்றவாயுவாறே
காயன்றிபழமுமனறி காண்கின்றகனலதானறே
சியனறிசிவமுணடோ திருவன்றிவாதமுண்டோ உருஎ

உன்றன்றிவுலகமாரோ வுயிரன்றிபகையுமாரோ
மன்றனறிவெவ்வேருண்டோ மதியன்றிபொருளுமுண்டோ
ஒனறனறியிறணடுமுண்டோ வுருவன்றிஞானமுணடோ
கன்றன்றிமுலைபபாலுண்டோ கற்கின்றஞானநதானே உருஅ

ஞானமாஞ்ஞாயமாரு நடக்கின்றமுதலும்நீயே
தேனுமார்திததித்தீப்பாரு ·திததீப்புளசிவப்பும்நீயே
ஊனன்றிவுயிாதானரு வூனுக்குள்வுயிரும்நீயே
கானன்றிகானல்காணோன கருணையாங்கடலிலதானே உருகூ

தாய்கின்றயிடத்தைநோக்கி தவம்புரிவேனையாமால
மாயன்றிமாயைபோக்கி வருகினறசிவத்தைக்கண்டேன
யேயனறிஅயயைப்போககி யிருக்கின்றயிடததைக்கண்டேன்
வாயன்றிகாணார்காணார் ஆயிநன்பாதமாமே உசுய

பாதத்தின்வடிவைக்கேட்கில பதாம்புநதன்னைநோககில
சீதத்தமலர்களபோலே தினந்தினம்நினைப்பாயாகில
வாதத்துக்குப்பேயாதி மனமாதஞானமாதி
சாதித்தாலதுவுங்காணுக் தாறெத்தாலிதுவுங்காணும் உசுக

காண்கின்றசித்தர்க்கல்லோ கசடருங்காணமாட்டார்
பாங்கன்றிநினைப்பார்தன்னை பசாசமொன்றவரையெண்ணு
தூங்கென்றாலவங்கில்தூங்கு சுகமென்றாலதனைப்பாரு
வாங்கென்றால்காரம்வாங்குமைத்தொன்றும்நினைத்திடாதே உசுஉ

நினைப்பது அகாரமன்றி நிற்பதுவெவ்வேறில்லை
வுனைத்தினந்தொழுதுயேற்ற வுகாரமேவுருவாய்க்கண்டேன்
மனத்திடைதரித்ததெல்லாம் மகாரத்தின்வடிவைப்பார்த்தேன்
யெனத்திடைசேர்ந்தபோது யிங்கில்லையிங்குமில்லை உசுங

இலலதுவெவ்வேருண்டோ யிருப்பிடம்யிந்தமூன்றும்
சொலலியதருளினாலே சூட்சததைச்சுருக்கிக்காட்டி
பெலலியும்பகலும்நீங்கி யிருநதவர்ஞானமெய்தும்
கலலுவர்தமக்குமில்லைக் கசடர்க்குமிலலைதானே உசுச

45560

விருத்தம்.

அன்புடன்குறத்திதானும் அறியதோர்குறிகளாகப்
பணபுடன்சூட்சமோட்சம் பகர்நதபின்சித்தரெலலாம்
நணபுடன்வாழவென்று நலமுடன்போற்றிவாழ்த்தி
வன்புவாததூரில்வந்து தரித்தனள்தரித்தாள்தானே உசுரு

தரித்துமாததூர்தன்னில் தயங்கியேயிருக்குநாளில்
கருத்துளேசிங்கன்தானும் கணக்குகைக்கவடுதோறும்
உருத்தனசிங்கிதனனை யுரிமையாய்ததேடிவாடி
தூரிததிரியாத்தூர்தன்னில துயர்நதவன்தேடினானே உசுசு

தேடினசிங்கன்தன்னைச் சிதம்பரத்திருந்தபேர்கள்
ஊடினமாகப்பார்த்து உச்சிதமுறையைக்கண்டு
வாடினமயககமேது வநததோர்வகைசொலலென்ன
நாடியபின்சொலவேனென்று நடனமதாடினானே உசுஎ

நடனத் - தரு.

அக்குடனரவணிந்து - இல்லை
அம்பலததாடு சதாசிவன்முன்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே உசுஅ

மைக்குழலாள்பாகா - தாண்டவ
வலமபுரியுஞ்சதாசிவன்பாலா
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந்தோன்றினனே உசுகூ

சொக்குடன்சூட்சும மதிலோரெழுந்
தருளாயநிற்குஞ் சதாசிவன்முன்
தக்கிடதிரிகிட தொநதோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே உஎ0

சொக்குடன்பொடிதூவி - யாட்கரு
தொழிலகாணபறைவெளிகாணத்
தக்கிடதிரிகிட தொந்தோமென்று
தாண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௧

கருவியாம்பட்சிகளை - யொரு
கவணியினுலே பிடித்தடக்கி
யருவியாநந்தனந்தேடி - சித்
தானந்தசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௨

சருஷிப்பணம்பறிக்கும் - சமையச்
சண்டாளரொன்ற சவங்களைத்தான்
வெருவிப்பயந்தோடச் - சாபைவைக்கும்
வேதாந்தசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௩

சைவங்களென்றுசொலலி - யுலகத்தைத்
தயங்கவைக்குஞ்சண்டாளர்களை
செயமுறைகையாலே - சொட்டுவைக்குஞ்
சிங்காரசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௪

தாய்தமர்தந்தைசுற்றந் - தனைவிட்டுத்
தயங்கியஆணவத்தலைதுவளா
நாயவொன்றுசொலலும் - விந்து
நாதாந்தசிங்கனுந்தோன்றினனே ௨௭௫

தலைமயிர்சவரஞ்செயது - ருத்திராட்சத்
தாவடமவெகுவாய்த் தான்றரித்து
உழலுகின்றசமயனாத்தான - கண்டித்து
உதைக்கின்றசிங்கனுந்தோன்றினனே ௨௭௬

கலலைதைசெந்துணியில - முடிந்துக்
கழுத்தினிலகட்டியேகலங்குவரைச்
சொல்லாதேயென்றுசொல்லி - வதைக்குஞ்
சுக்காரசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௭

ஆணவகாமியமாம் - மாயகையிலே
யலைந்தேயுழலுஞ்சண்டாளர்களைத்
தானுருமரிவாளால - வெட்டித
தறிக்கின்றசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௮

தன்னையுந்தலைவனையு - மறிந்து
தணலுமபொரியும்போலிருந்து
மன்னையுமணிந்துகொளளும் - பெரியோரை
வேண்டியசிங்கனுந் தோன்றினனே ௨௭௯

பெண்ணினுலாவதென்ன - வென்றுப்
பேசித்திரிந்தபேர்களுனைக்

கண்ணிலுமுழியாமல் - வெட்டக்
கருத்துள்ளசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௯

அன்னகர்த்தனைப்போலே - லேபன
மருந்தோமென்கிற அசடர்களை
உன்னகமெங்கேயென்று - சொட்டுப்போட்
டுறுக்கியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮க

போகனைபபோலப்பெண்மேல - மோகம்
பொருந்தப்புணர்ந்தாப்போதர்களை
மாதனைப்பாலையுண்டு - யனுதினம்
வணங்கியசிஙகனுநதோன்றினனே உ௮உ

புளியுடனுடைதுதா - னோரய்ப்
பொருநதியும்பொருந்தாப்புன்மையைப்போல்
வடிவுடனில்லறத்தில - வாழ்வோனை
வணங்கியசிங்கனுந தோன்றினனே உ௮௩

முன்சொன்னசுகபோகம் - பிரமகற்பம்
முற்றிலுமனுபவித் திருந்ததுபின்
சொனனயேகாநதம்பெரு - மநதப்
பேரண்டசிங்கனுந தோனறினனே உ௮௪

மண்ணும்புனல்கனலும் - வளியொடு
வானவெளியொளியில வணங்குவனை
யென்னுடன்கண்ணுதலில - தோன்றிசே
ருத்தமசிங்கனுந தோன்றினனே உ௮௫

மச்சமுனிபோகருடன் - திருமூலர்
வாசமுனிகருவூரார் - பிரமமுனி
இச்சையிலலாதமுகண்ணிச் - சித்தர்க்
கிணஙகியசிங்கனுந தோன்றினனே உ௮௬

சட்டைமுனியிடைக்காடர் - ரோமரிஷி
சார்வாய்பிடிநற்கீரருடன்
சட்டையாங்கமலமுனி - தீட்சை
செலுததியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮௭

குருமுனிகோரக்கருங் - காலாங்கி
கொங்கணர்தான்பற்றும் - ரத்னத்தொரயை
உருமுனியாய்ப்போற்றும் - நல்ல
உச்சிதசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮௮

சதாசிவமூர்த்தியெனுந் - திருவருள்
சம்புவனர்வளர் - ராத்தூரில்
அதாபிதமிலலாமல் - முச்சுட
ராடியசிங்கனுந் தோன்றினனே உ௮௯

விருத்தம்.

ஆடியகுறவன்றன்னை ஆததூரார்மகிழ்ந்துபார்த்து
ஊடினமாகநின்று வுச்சதநடனஞசெயதால
தேடினகுறத்திதானும கூடிணததிலேவருவாளநீயும்
கூடினகுலமும்ஊருங் கூருவாயகுழுவாவென்றா உகூ௰

என்னதோர்சொல்லைக்கேட்டு யிருந்ததோர்சிங்கன்றானும்
நன்றதுவென்றுசொலலி நலமுடன்வூரும்பேரும்
சென்றதோருலகுக்கெல்லாந திகிரிகொண்டேகும்பாரு
மன்றினிலுளைக்ககேளும் வளர்சதாசிவனார்றடாம் உகூக

தரு

அண்டர்மெச்சியப்பூரணககலைக
காமெனவளர்நதோமெனக
தொண்டுசெய்தவர்முனிவர்வாழுந்
சேரமகிரியிலகுழுவனையான உகூஉ

பண்டுபெதத்தைவுண்டெனனும்
பத்தியேமனதுததியால
அண்டர்குருவைக்கண்டுதொழுது
ஆததூர்வாழுஙகுழுவனுள உகூ௩

மூலவங்கிஷபாலனார்வளர்
முத்தாககுகநதபுதநிர
னுகூலவஙகிஷமாமணிஞானங்
கூட்டுமாத்தூர்வாழுங்குழுவனுன் உகூ௪

அறிவானந்தஐயர்பதத்தில்
லன்புக்குகநதுயினபமாய்க்
குறியிருவுரிக்கூட்டிச்சேர்க்குங்
குலலாசஆத்தூாக்குழுவனண் உகூ௫

முற்றுமானந்தமுத்தர்பதத்தினிங்
முற்றும்ரத்னமனம்வைத்துனன்
அததிப்புள்ளையாறர்ச்சிததிருந்த
ஞத்தூர்வாழுங்குழுவனுன் உகூ௬

சஞ்சலப்படுஞ்சமயமாண்பனாச்
சார்ந்திருந்தரிவாளினல
வெஞ்சினங்கொணடவனைத்துனிந்து
வெளியொளிகாணுங்குழுவனுன உகூ௭

நாற்பத்துமுக்கோணச்சக்கர
நலமாய்வெண்பரித்தகட்டினில்

ஆர்ப்புததியுடன்பூசைசெயகின்ற
ஐபனைப்போற்றுங்குழுவனுன் உகூஅ

அஷ்டசத்திகள்சூழமனோன்மணிக்
கன்புவுகநதுயின்பமாய்ச
சட்டமுடனுதத்தூரிலவாழும்
சதாசிவனுடகுழுவன்யான உகூகூ

மடப்பதியோரைத்தூஷணித்துப்பொய்
வார்த்தைசொல்கின்றவம்பர்கள
படஅவர்பதிநாசமாய்விடப்
பார்க்குமந்திரக்குழுவனுன கூ௱

மூன்றுமண்டலமுட்டுநதூணதில
மூலையிற்பாய்நதும் அணுவதாய்
தாணடுமண்டலங்கடநதசிததர்மேல்
தயவுளளஆததூர்குழுவனுன கூ௱க

அடிநடுமுடியறிந்துஅச்சபை
ஆடலகாணுதமூடர்களை
குடிகளனுவெரியாலேயுதைக்கும்
குணமுளளஆததூர்க்குழுவனுன் கூ௱உ

தன்னகர்விட்டுவின்னகர்தேடி
தயங்கிமயங்குந்தரணியனை
எனனையெண்ணமலிருப்பதுவென்றே
இயம்புமாததூாக்குழுவனுன கூ௱கூ

கடிகைகளுக்கலைமானைப்பிடிதது
கருததுடன்விரிததிருத்தியே
துடிகையுடனேபொசிககுமந்திரத்
துரையுமாத்தூர்க்குழுவனுன் கூ௱ச

திபதை.

இப்படியாடிப்பாடி யிருக்கின்றநேரநதன்னில்
நற்படிமேகந்தானும் நயமுடன்குறிகள்முனனி
சொற்படிதவருமற்றுன் சொரிநதுபூமாரிபெய்ய
மெய்ப்படிசிங்கன்கண்டு மென்மேலும்பூரிததானே கூ௱ரு

களந்தமீதில்லாமாரிக் காசினியெங்குமையே
கொளங்களும்வாவிதோறும் குறையரப்பெருகிமெத்த
வளங்கமாத்தூருவாவி மருகாலும்வெட்டிபோட
இளங்கமழ்திரண்டாப்போலே யேகுதேபட்சியெல்லாம் கூ௱௬

பட்சியைக்கண்டுசிங்கன் பரதவித்தன்பதாக
நிட்சியமாகயெங்கே நிலைக்குதுபட்சியென்று

உச்சியின்மேலேபார்த்து வுரிகியேகிற்கும்போது
தச்சியிலகுளங்களவாவித தானெலாமிருக்கக்கணடு
இச்சையாய்க்குழுவன்கன்னி எடுத்தவனாககிட்டானே ௩௱எ

ஒருத்தனாலாகாதென்று உருபரிசின்னன்தன்னை
அறிவினாலறைகதுசிங்கன நணபுடன்மகிழ்நதுபூரித்
துரிதனாலகனனிசேர்த்துக் கையுடனெடுத்துநனறுய
கரிதினபட்சிசிககக கன்னியைஓககிட்டானே ௩௱அ

பலலவி - தரு.

திருத்தடையே - கன்னிகள்சேரத்
திருததடையே

திருததடையே சதாசிவன்தன்னிட
சிங்காரவாவிக ளெஙகுமபரநது
வருத்தமெஞ்ஞானப் பட்சிகளெல்லாம்
வளர்நதநதககூட்டக குளந்தனிலசேரத—திருத்த ௩௱சு

மூக்கட்டுக்கன்னியை முன்னேயெடுத்துக்கோ
மின்புள்ளான்கன்னியைப் பின்னேயெடுததுக்கோ
ஒக்கிட்டகனனிகள் வெவவேரோகூறுய
ஒருமித்தெடுத்துக் குறிவைததகனனியை—திருதத ௩௱ய

கருவியாம்பட்சியைக் கட்டுஙகன்னியெங்கே
கண்டவிடமெலலாம் வொட்டுங்கன்னியெஙகே
குருவிபட்சிகளசிக்குங் கனனிதனைககொணடு
கூளக்கிடாகன்னி நீளமுடிநதுதான்—திருதத ௩௱யக

உள்ளானுக்கங் அங்கு ஊணியேவைக்கின்ற
உறப்பனகன்னிகள தப்பிதமிலலாமல
புள்ளானுக் குள்ளானுக் குளளப்புறவனேக்
கன்னியைப் போக்கதாய் வையாமறசாககிறதையா—திருதத ()

விருததம்.

கன்னியைத்திருத்தும்போது கருவியாம்பட்சிசேரப
புண்ணியவானுமெங்கள் புகழசதாசிவன்தனனுட்டில
பண்ணியநன்மையோகம பாரதனிலவிளஙகவாவி
தண்ணிகள்பெருக்காயமூலத தலைக்குளஙகண்டேனேயே

தரு

கண்டேனேயே - பறவையைக்
கண்டேனேயே

கண்டேனேயே சதாசிவமூர்த்திக்
கருத்துயூகாச வட்டமாமவாவியிற

மண்டேசந்தேடியே மண்வெட்டித்தாரா
மணித்தாராரொண்டும் மயங்கித் தியங்கி
முயங்கித்திரியக—கண்டேனேயே. ௧௱௰௪

கர்த்தனுமெங்கள் சதாசிவமூர்த்திக்
கருணைச்சிலம்பி னருணைதமதொழில்போல
அற்தமாம்பட்சிகள் சேரவேகதந்தி
யருமைப்பசிக்கி யொருமிதந்திரைதேடக்—கண் ௧௱௰௫

மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்போற்றும்
மூலச்சதாசிவன் பாலக்குளத்தினில
நாற்பத்துநாற்கோடி யுளளாளுங்கூடி
நடநதும் பரந்து தொடர்நதுவரவர—கண்டேனு ௧௱௰௬

கொக்குடன்வக்காவுஞ் செங்கால் நாரையும்
முக்கூட்டுத்தயிலானும் மாட்டுக்குருக்குடன்
அககுடன்வட்டத் தாராவும் புள்ளுடன்
ஆடிப்பரந்தோடி மூலத்திரைதேடி—கண்டேனு ௧௱௰௭

கொச்சகம்.

நூர்ச்சொரூபங்கொண்டு சதாசிவனுர்தன்னுட்டில்
பிச்சுருபபட்சி விதமவிதமாய்த்தான்கூடி
தறசொரூபங்கொண்டே தானுடியிரைதேடி
ஆச்சுருபமேலெழும்பிப் பரந்தாடினதைப்பாருமையே. ௧௱௰௮

பல்லவி - தரு.

பாருபாரையே பறவையைப்
பாருபாரையே

பாருபாரையே சதாசிவமூர்த்திங்கிப்
பச்சமதுள்ளக் கிச்சமாம்பரவையை
ஆறுபொறைறனு மச்சப்படாம
லாடிப்பறவைகளோடித்திரியுது—பாருபாரையே ௧௱௰௯

பாருபாரையே பண்பரந்தன்னிலே
பணிரொண்டுமீரொட்டாயபபாயநதுப்பரவைகள்
சீருபாரொன்றுதணிந்து ஒசரவ
சிரகடிகொணடுபறைகடிகணடமே—பாருபாரையே.

சித்தர்கள்முத்தர்கள சிந்தையிலேதினம
வைத்தாமலென்னுளும் வாழுஞ்சதாசிவன்
உத்தமூலக்குள வாவியிலேதனம்
ஓடிப்பறவைக ளாடித்திரியுது—பாருபாரையே. ௧௨

கலிப்பா.

பாருபாரையே பஞ்சாக்ஷரமிருந்த
சீருகாரரத்தூர செழித்தகுளம்வாவியெல்லாம்

நேருகூராய்க்கலாது நெருங்கியிடை பின்சுழியில்
நிருபாராதியேகால நின்று வெளிமேயுதைடியே ௩௨௨

தரு.

மேயுதடையே பறவைகள்
மேயுதடையே.

மேயுதடையே சதாசிவமூர்த்தி
மேச்சுங்காலவட்டத்தூாச்சிதபட்சிகள்
தட்ச்சரூபமாகசாந்ததினாகண் டு
இச்சமதாகவேகீச்சுகீசசென்னவே—மேயுதடையே

மண்டலமெச்சுஞ் சதாசிவமூர்த்தி
மணிச்குளந்தன்னிற் கிளிகிண்ணியென்னவே
தொண்டர்குழாங்கள் படைவாரைத்தானடி
சுக்குலபட்சிகள் மிக்கமூலததினில—மேயுதடை ௩௨௪

சதாசிவமூர்த்தி விளங்கியமாவடி
நாளவட்டச்செயயினில மேல்வட்டஞ்செய்யுது
உதாசுகளபோற்றும் பட்சிரெண்டுபட்சிகள்
ஞச்சிதமாகவே யிச்சித்திரைதேடி—மேயுதடை ௩௨௫
கொங்கணருள்ளிட்ட நாதசதாசிவ ,,
கொட்டருகாணியா மெட்டுமடைச்செய்யிற்
வங்கணமாகவே ஆனைக்காருள்ளாலும
வந்துவந்துயிரைச் சோர்ந்துசேர்ந்துக்கொண்டு-மேயு ௩௨௬
தக்கத்திரிகிட தொந்தோமெனவே
தாண்டுஞ்சதாசிவன் தாணிவட்டந்தனமீல
கொக்குடன்குருகைகள் குப்புகும்பாய்ககூட்டிக்
குக்குக்கு கூவென்று கிககிக்கி கீயென்று—மேயுத ௩௨௭
அம்பரவீதியிலாடுஞ்சதாசிவ நெக்திநெடுங
கண்ணிலுத்தியதாகவே
இன்பமெய்யமழு வாங்கியும்நீக்காக்கை
எக்களித்தேமெள்ளக் கிக்கிகியென்று—மேயுத ௩௨௮

கலிப்பா.

மேயுங்குளந்தேடி மெஞ்ஞானபட்சிகள்தான்
பாயும்பராபரத்திற பஞ்சாட்சரமதினைநது
ஆயுங்கலைவேதம் மையர்திருநன்னாட்டிற்
தோயுமதிவாவிதனைச் சூழ்ந்துகன்னிகுத்துதையே ௩௨௯

தரு.

கன்னிகுத்தையே பறவைக்கிக்
கன்னிகுத்தையே

பன்றி யன்னந்தேடிக் காணுச்சதாசிவன்
பார்த்துமனமகிழ்ந்து தேகதமாம்வாவியில

என்னிக்குருக்கன்னந் தொண்ணூத்தருவரும்
மிசைந்தந்தபட்சியசைந்தொன்றும்போகாமல்—கன்னி ௩௩0

மூவளைக்கன்னியை முன்னேயெடுத்துக்கோ
முச்சந்திவீதியி லச்சமில்லாமலே
காவளைக்கன்னியை மேலதாயேத்திக்கோ
கருவியாம்பட்சி வெருவாமலேசிக்க—கன்னிகுத் ௩௩௧

ஆணவகாமிய மாய்கையெனும்பட்சி
அங்கங்குமோடியே இங்கெங்குமீளாமல்
தானுவாங்கன்னியைக் கோறைகுளுணித்
தக்கநேர்முக்கன்னி பொக்கநிறைத்து—கன்னிகுத் ௩௩௨

ஒவ்வொருகன்னியை யுள்ளாணுச்கூணிக்கோ
உயர்ந்ததோர்கன்னியைப் புள்ளாணுக்கூணிக்கோ
அவ்வொருகன்னியை அங்கங்குஊணிக்கோ
ஆகப்பறவைகளோகாமலமாண்டிட—கன்னிகுத் ௩௩௩

விருத்தம்.

கன்னிக்குத்தென்றுசிங்கன் கனமதாய்ச்சொல்லக்கேட்டு
இன்னேக்குத்தரவதாச்சு எண்பரிசின்னன்றானும்
கன்னியாம்பட்சிசிக்க நாசமாம்பட்சியோக
எண்ணிக்கையாகக்கன்னி எடுத்தவன்குத்தினனே. ௩௩௪

குத்தினபின்புசின்னன் குணமுடன்சின்னன்பின்னே
பத்திரமாகநின்று பார்த்தவன்மனதுபூரித்
துத்திரமாகநன்றாய்த் துலங்கமாய்மறவினிற்கக்
கத்தினபட்சிசேரக் கன்னியிலசிக்கிற்றையே. ௩௩௫

தரு.

கெம்பாரையே பொருபொரு
கெம்பாரையே.

செம்பாரையே சதாசிவமூர்த்திக்
கிரியை யகாரப்புருமைபாய்ச்செய்யிட
தெம்பாய்வந் தெனக்கொருபங்
கிங்கிக்கொருபங் குனக்கொருபங்கை ப—கெம்பா ௩௩௬

சப்தரிஷிகள் தினந்தினம்போற்றும்
சதாசிவன்வட்டத் தாபிதமில்லாமல்
உத்தப்பரவைகள் மென்மேலும்வந்து
உனக்கெனக்கென்று அணைத்துத்திரியுது—கெம் ௩௩௭

பத்தர்கள்சித்தர் பணியுஞ்சதாசிவன்
பண்பாயகார விரித்தியாம்வட்ட
மெத்தப்பரவைகள் கும்புகும்பாக
விரைந்துவிரைந்து அருந்தியேமேயுரு—கெம்பா ௩௩௮

அத்தர்க்குழுக்கண் ணறிதுரிவட்டத்
தந்தமாஞ்செய்யினிற சொந்தமாகவே
பித்தர்க்கடுங்கோரைச் சத்துப்படாமலே
பேசாமலேநின்று கூசாமல்மேயுறு—கெம்பா ௩௩௯

விருத்தம்.

மேயுறபக்ஷிதன்னை வெகுவிதமாகப்பார்த்துக்
காயுருசன்னிக்குள்ளே கருவுடனேதிச்சிங்கன்
சீயுருசிலைப்போற்றி சிந்தித்தேநிற்கும்போது
பாயுருபரிசத்துள்ளே பறவைகள்சிக்கித்ததையே ௩௪0

தரு.

சிக்கினுமையே பறவைகள்
சிக்கினுமையே

சிக்கினுமையே சதாசிவமூர்த்தி
சிதைமகிழ்ந்திட்ட தந்தமாஞ்செய்யினிற்
பக்கமடைக்கும் பாலத்துக்குமொன்றாய்
பரந்துதொன்னூத்தா றந்தரப்பட்சிகள்—சிக்கினு ௩௪௧

ஆதியோடர்த மாகஞ்சதாசிவன்
கண்புக்குகந்த யின்பமாம்வட்டத்திற்
சாதிகள்வெவ்வேறோ கூறாய்ப்பிரிந்து
சண்டாளப்பட்சிகள் ளொன்றதிற்போகாமல்—சிக்கி ௩௪௨

சரிதைகிரிகையெனும் பட்சிரெண்டும்
சார்ந்தச்சிவயோகக் கன்னியிற்றப்பாமற்
இருதயமாகவே மாளுதுபாரின்று
களிக்கத்தேமெள்ள முக்குளிப்பானுடன்—சிக்கி ௩௪௩

அந்தந்திருத்திய அன்றிலுந்தாராவும்
அன்னமுமபுள்ளு மருவுநீர்க்காக்கையுஞ்
சேர்ந்தக்குருகுஞ் சப்பாணையுஞ்
சுத்திப்பரந்தநத சத்திக்கன்னிக்குள்ளே—சிக்கினு ௩௪௪

கலிப்பா.

அந்தம்புகழ்பெரிய ஆத்தூர்வளர்நாட்டில்
விந்தமணிப்பொய்கைதன்னிற் மேயுங்குலபட்சிகள்தான்
தொந்தமணிக்குறவன் தொட்டகன்னிக்குள்ளேசிக்கிக்
இந்தமதிபார்த்துமனம் மேகயிழுக்குறையே ௩௪௫

தரு,

இழுக்குறையே பட்டுக்கொண்
டிழுக்குறையே

இழுக்குறையே சதாசிவன்தன்னிட
இங்கிதவாவியிற் பொங்கமதாகவே

அழுக்கொன்றுமில்லாமற் பட்சிகள்சேர
வகப்பட்டுக்கொண்டு யுகப்பட்டோமென்று—இழுக்கு ௩௪௫

யாலத்தில்சில்லாமற் பாய்ந்துதான்போனானே
பட்சிகள்மிச்சமாய் மாண்டோமென்றலித்து
ஒன்றுக்கொன்றுண்மைகள் னாவாகப்பேசியே
அச்சப்படாமலே விச்சித்திரமாக—இழுக்கு ௩௪௬

ஆட்டுப்பசிக்கு யிரைதேடிமாமதி
யந்தமாம்வாவியி லாடித்திரியாமல்
ஒட்டுக்குறனனே டிக்கிமடக்கிய
வொட்டுக்குள்ளே யுகப்பட்டுக்கொண்டோமென்று இ ௩௪௭

பெட்டினாசையினாலேயிரைதேடிப்
பிள்ளையுடவாசையாலே குளகதேடிக்
கோட்டேரிவந்ததினாலே யகப்பட்டுக்
கொண்டோமெனவே திண்டாட்டமாய்பட்சி—இழுக் ௩௪௮

விருத்தம்.

சிக்கியபட்சிசேர சிங்கனுஞ்சின்னான்தானும்
பொக்கிஷமாகவோடி ப புளகமுதமெடுத்துநன்றாய்
யக்கிஷமுனிவர்க்கெல்லாம் பரகதவநெடுத்துமீள
தக்கியபட்சிசேரச் சமைக்கவென்றெடுத்தானையே ௩௪௯

யெடுத்ததோர்பட்சிதன்னை யிணையொக்கஅருகேபோட்டு
அடுத்ததோர்சின்னான்தன்னை யன்புடன்சிங்கன்பார்த்து
கடுத்ததோர்மொழிபேசாமல் காரியவசமதாக
விடுத்ததோர்சிங்கிதன்னை வேண்டியேவருந்தினானே ௩௫௰

தரு,

சிங்கியைக்காணேனே-பரிச்சின்னா
சிங்கியைக்காணேனே

என்சிங்கியைக்கூட்டிவாடா - பரிச்சின்னா
திரேகசித்திதருவேன் ௩௫௧

என்பாங்கியைக் கூட்டிவந்தால் - பரிச்சின்னா
பஞ்சாட்க்ஷரஞ்சொல்வேன் ௩௫௨

பார்த்துக்கூட்டிவந்தால் - பரிச்சின்னா
பால்பழம்நான்தருவேன் ௩௫௩

சேர்த்துக்கூட்டிவந்தால்- பரிச்சின்னா
செகச்சாலவித்தைசொல்வேன் ௩௫௪

கூட்டிக்கொண்டுவாடா - பரிச்சின்னா
கும்பிடுவேனுனைநான் ௩௫௫

காட்டித்தருகிறேன் தாகமாக - பரிச்சின்னு
காயசித்தி சொல்லுவேன் ௫௫௬
ஆசைபெருகியடா - பரிச்சின்னு
அப்பாகக்கண்டாக்கால் ௫௫௭
பாசைப்பயித்தியங்வைப்பேன் - பரிச்சின்னு
பட்சமுன்மேல்வைப்பேன் ௫௫௮
கூசாமற்கூட்டிவாடா - பரிச்சின்னு
கோகாணஞ்சொல்வேன் ௫௫௯
வாசமகோசரத்தை - பரிச்சின்னு
வாழ்வெனக்கூட்டிவாடா ௫௬௰
யோகப்பெண்ணைதடா - பரிச்சின்னு
ஓர்சுழிசேர்ந்தாக்கால ௫௬௧
ஆகப்பொன்தங்கமடா - பரிச்சின்னு
ஆயிரத்தெட்டுவன் ௫௬௨
மெத்தத்திசியமாச்சு - பரிச்சின்னு
மென்மேலுஞ்சித்தாச்சு ௫௬௩
உற்றதோர்சிங்கிதன்னை - பரிச்சின்னு
உண்மையாய்க்கூட்டிவாடா ௫௬௪

கலிப்பா.

என்றுபரல்வார்த்தை யிதமாயெடுத்துரைத்து
நின்றுபரிசின்னன்முன்னே நேமொத்துசொல்லிய பின்
தன்மறைவேதேட நலமானஆக்தாரிற்
சென்றுபரிசின்ன ஏகிறான்காணுமையே ௫௬௫

தரு.

சிங்கியைத்தேடினனே - பரிச்சின்ன
சிங்கியைத்தேடினனே

அங்கியைத்தேடி அணுவைப்பிடித்து
ஆதிபோடந்தம தாகியேநின்றதில
வங்கியைக்காட்டி சிங்கியைக்கூட்டி
வருகிறோமென்று தருகிறோம்வழியிற் - சிங்கியை ௫௬௬
சொரூபசித்தசியாமாமணிபிறலோகஞ்
சுத்தியேபண்ட முத்தியேபெற
அருவசித்திஆந்தாளைநாடி
ஆடிப்பாடி தேடிவாடி — சிங்கியைத்தேடி ௫௬௭

சிதம்பரத்தினி லருந்தவஞ்செய்யுஞ்
சித்தர்கள்முத்தர்களத்தனைப்போற்றி
சிதம்பரத்தினில்கண்டு தொழுது
இணங்கிவணங்கியிருந்திடுஞ்சின்னன் — சிங்கியைத் ௫௬௮

கண்டுமுனிவர்தொண்டுசெய்கின்ற
காரணமாந்திருபூரணந்தன்னிலே
நின்றுபதத்திற்கண்டுபிடித்து
நேரொத்துப்பாரொத்துநன்றாய்ச்—சிங்கியைத் ௱௬௯

விருத்தம்.

சிங்கியைக்கண்டுசிங்கன் சீக்கிரத்தோடிச்சென்று
தங்கியேயென்னையுன்னை நானிங்கன் தேடினேன்காண்
பங்கியேயவாருமென்று பரிவுடன்சிங்கனங்கிட்டப்
பொங்கியமனங்கள்தேரப் புகழ்சொலலிக்கூட்டிவர்தான் ௱௭௰

வந்ததோர்சிங்கிதன்னை மாமணிக்குறவன்பார்த்துக்
கந்தமாம்வனங்களதேடிக் கயிலைமாமலைகள்தேடி
விரதமாத்துரைகள்நாடி விரைந்துநானோடிவந்தேன
மந்தமாம்விடத்திலநின்றாய் யெனக்குரைசிங்கியாரே ௱௭௧

தரு.

எங்கேஒளித்திருந்தாய் சிங்கியாரே-நான்
தெட்டுத்திக்குந்தேடினேன்காண்-சிங்கியாரே
கங்கைமிறைகுடிலபங்கில சிங்கியாரே-நான்
காத்திருந்துதேடினேன்காண்-சிங்கியாரே ௱௭௨

ஆறுவகாரியத்தால் சிங்கியாரே-நான்
அலைந்ததுவைவிள்ளப்போமோ-சிங்கியாரே
தாறுவமெனறப்பொரியால சிங்கியாரே-நான்
சயங்கினதுசாத்தப்போமோ-சிங்கியாரே ௱௭௩

என்னைமறந்திருந்தால் சிங்கியாரே பின்னை
யாரெப்படி நானதேடுவன்காண் சிங்கியாரே
உன்னைநினைந்திருந்தேன் சிங்கியாரே-எனை
குறறதுணைநீயலலவோ சிங்கியாரே ௱௭௪

திருவாய்மொழிகள்கேட்டு சிங்கியாரே-நான்
சிந்தைநன்றாய்த்தேரவேணுஞ் சிங்கியாரே
குருவாயநினைந்திருந்தேன் சிங்கியாரே-திருக்
கூட்டியென்னையாட்டிவைத்தாய் சிங்கியாரே ௱௭௫

ஒவ்வாதுயிரைப்போலச் சிங்கியாரே-எனக
கொத்தாட்டங்காட்டுவதோர் சிங்கியாரே
சவ்வாதுபூசிக்கொண்டு சிங்கியாரே-நீ
தாண்டவமாடினையோ சிங்கியாரே ௱௭௬

கண்டுபிடித்தேனுன்னைச் சிங்கியாரே-என்னைக்
கைவிடலாகாது சிங்கியாரே
இன்றுயிங்கேநிற்பதென்ன சிங்கியாரே-பரத்
தேகவேணுமபோகவாடிசிங்கியாரே ௱௭௭

கோகனத்தாள்பணிவேனே சிங்கியாரே-குருக்
கூடுஞ்சிவயோகநாடி சிங்கியாரே
பாதம்பிரியாமற் சிங்கியாரே-சிவ
பாக்கியந்தைத்தாக்கிவாழ்வோர்க்கு சிங்கியாரே ௩௭அ

என்றுலேயாகாது சிங்கியாரே-காய
மிருககுருக்களநீதான் சிங்கியாரே
பின்றலேசேரவேணுஞ் சிங்கியாரே-யிடை
பெற்றசுழிமெத்தநன்று சிங்கியாரே ௩௭௯

சாக்கிறத்திலுன்னைபபோலே சிங்கியாரே-மீன்
தானென்னகாணுதுகாண் சிங்கியாரே
சீகிரத்திலங்கேபோகச் சிங்கியாரே-உத்த
சேதிசொல்லவேணுங்காணுஞ் சிங்கியாரே ௩அ௦

சொர்ப்பனத்திலுன்னைபபோலே சிங்கியாரே-நின்று
தோற்றினத்தைபபார்த்திருந்தேன சிங்கியாரே
உற்பனச்சுழிதநியிலே சிங்கியாரே-துரியத்
துன்னைப்போலேதோணுதுகாண் சிங்கியாரே ௩அ௧

அம்பரத்தில்நிற்பர்களோ சிங்கியாரே-துரியா
தீதத்திற்போகவாடி சிங்கியாரே
யெம்பரத்தில்நிற்பர்களோ சிங்கியாரே-உன்னை
வேண்டிக்கொண்டேன்றாண்டிக்காட்டி சிங்கியாரே ௩அ௨

விருத்தம்.

இப்படிவருத்தமாக யின்சிங்குடன்சிங்கன்தானும்
செப்படிவார்த்தைதபேசி சிங்கியைவணங்கியன்பாய்
மெப்படன்றென்றுயக்கூட்டி விளங்கவே நகைகமெய்யிற்
சொர்ப்படிநகைகள்பார்த்து சொல்லுவானசிங்கன்தானே ௩அ௩

சொரூபநிலை,

வாக்குவாதத் - தரு.

உச்சியிலேகுருவட்டச் சுழியென்னசிங்கி-அது
உம்பர்க்குச்சொன்னகுறிவழிகண்டாய்-சிங்கா ௩அ௪

தற்சியிநெற்றிப்பிறைசுட்டிஏதடி சிங்கி-அந்த
தாண்டவர்வெறறிக் கண்டோமென்றீய்ந்த சிங்கா ௩அ௫

பச்சிலேபோலேமேனி யிருப்பதேன் சிங்கி-அன்று
பார்சிவன்நஞ்சுண்ட பார்வையாலவந்தது சிங்கா ௩அ௬

கச்சுபபுருவத்திடை வழிபொட்டேது சிங்கி-மூன
சுவதூரபூரத்திதழல் தாபமகொண்டது சிங்கா ௩அ௭

முகத்திலேசங்குமணித் தொங்கலேதடி சிங்கி திரு
மூலகுருவீந்த மூக்குத்திமுத்தோடா சிங்கா ௩௮௮

நாக்குநகையிதழ் முத்துஞ்சிவப்பதேன் சிங்கி-அது
நாதாக்கள்மும்முறை நாடியேபார்த்தது சிங்கா ௩௮௯

பத்துவகைகண்டஞ் சுத்திக்கிடப்பதேன் சிங்கி-அது
பலயுள்ளயோகிகள் பார்த்துப்புகழ்ந்தது சிங்கா ௩௯௰

மெத்தக்கரிய மணிப்பாச்சிபேதடி சிங்கி-அது
மென்மேலுஞ்சித்தர்கள் மெச்சியெனக்கீய்ந்தார் சிங்கா ௩௯௧

முற்கண்டமார்பிலே பொற்கண்டமாலையேன் சிங்கி-அது
முத்தையர்பேரன் ரத்னதரீந்தமும்மணிந்தாவடஞ் சிங்கா

நற்கண்டத்துக்கு மணிச்கொர்வையேதடி சிங்கி-அது
நாதாநதவாசமுனி நமக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩௯௩

ஜெகம்புகழ்கையிற் பிரப்பங்கொம்பேதடி சிங்கி-அது
சிஷடையாஞ்சட்டைமுனி நமக்கீய்ந்தது சிங்கா ௩௯௪

வகம்புகழ்மாத்திரைக் கோலத்தண்டேதடி சிங்கி-அது
மாமாவலமாகும வருந்தியேகேளாதே சிங்கா ௩௯௫

காதிற்பின்னோலைகள் பொன்னொளிரோதடி சிங்கி-அது
காரணகொங்கணர்கா ணெனக்கீயந்தது சிங்கா ௩௯௬

சித்திடைதன்னிலே செஞ்சிலைகட்டேண்டி சிங்கி-அது
தேவாகள்சூரி விடைப்பட்டியீந்தது சிங்கா ௩௯௭

காலணைசுத்தியே பாம்புகடிப்பதேன் சிங்கி-அது
காரணயோக மணிச்சிலம்பாமடா சிங்கா ௩௯௮

நீலச்சிலம்புபட்ட மணியின்மேலென்னடி சிங்கி
நிர்மலவானந்த நீந்தியபாடகஞ் சிங்கா ௩௯௯

சோதிதிருவடி மிஞ்சியதேதடி சிங்கி-கணைஞ்
சொலலுயர்சததி சதாசிவனீந்தது சிங்கா ௪௱

பாதிக்குவிந்த பதத்திருசுருளேனை சிங்கி-மதி
பாறகீன்பிலி பதஞ்சலியீந்தது சிங்கா ௪௱௧

கோவித்திருவடி குதகாலிடடதேன் சிங்கி-அது
கோகுதிக்கரசனங் கோரக்கரீய்ந்தது சிங்கா ௪௱௨

பிலிகளன்றிடப் பின்வாங்கினிறபதேன் சிங்கி அது
பித்தர்சதாசிவன் றுறறச்சுழியோகஞ் சிங்கா ௪௱௩

விண்ணிலேபான்கிரமேலதாய்நிற்பதேன் சிங்கி அது
வேண்டியசித்துக்கமுதூறலாமடா சிங்கா ௪௱௪

எண்ணிலேநாலு மிணங்குட்விதமென்ன சிங்கி அது
அருளேகாந்தமாக விருபபவர்கக்கிங்கிதஞ் சிங்கா ௪௱௫

ஒட்டடைதன்னிலே யிட்டிடுமுட்டையேன் சிங்கி அது
உம்மெனறயானை வெடுங்குமவிடமடா சிங்கா ௪௱௫

விட்டிடந்தன்னிலே நொட்டெழுத்தெங்கடி சிங்கி அது
வேதச்சிரோமணிக் கேவல்செயகாட்டுவாள் சிங்கா ௪௱௭

நற்புவனந்தன்னில் நானென்றுநிற்பதார் சிங்கி அது
நான்முகனசததி சரஸ்வதியாமடா சிங்கா ௪௱௮

பொற்புவனம்மேற் மவவிலேநிற்பதார் சிங்கி அது
போற்றுமால்செலவி புணப்பளிங்காமடா சிங்கா ௪௱௯

பாலமரதநிற யகாயமிருக்குதேசிங்கி—அதை
பாக்குஞ்சதாசிவன பாலமணியாமடா சிங்கா ௪௱௰

கூலநிறயனநயகுறியாகவிளாடி சிங்கி—அதைக்
கூறவுமெனவாயுகட்டுதாயில்லேடா சிங்கா ௪௱௰௧

பாரதவிடததிலதிரயப்பொயபவோ சிங்கி—என்றுற
பறைநதுமுடியாது பாரதுநீதேரடா சிங்கா ௪௱௰௨

பத்தச்சதாசிவன் தன்னடிபோற்றிய சிங்கி—அங
கிணங்கியிருக்க யிங்கிதமோட்சங்காண் சிங்கா ௪௱௰௩

மோட்சமெனககாகசூட்சமுறையடி சிங்கி—கரு
மூலசதில்நிதசம் முயன்றுநிபாரடா சிங்கா ௪௱௰௪

மூபபூபன ரககால நிச்சுநிலைபமெங்கே சிங்கி—குருவா
முதலுக்குருநயதநிட ருசிதநியாமடா சிங்கா ௪௱௰௫

பேச்சாயபிராநறு பிரவாதிடமெங்கே சிங்கி—அருளா
பெறுநசதாசிவனா வுற்றவிடமடா சிங்கா ௪௱௰௬

ஆச்சுபோச்சுசீவ னேன்னெனபதேதடி சிங்கி—வுயி
ரனறன்றுபோவ தறியாதமார்க்கங்காண் சிங்கா ௪௱௰௭

தூங்கியபோதரி வெங்கேயொடுங்குங்காண் சிங்கி—அது
சுத்தசைதன்னிய் சிததிரையாமடா சிங்கா ௪௱௰௮

தூங்கிவிழித்தாற் சுடரொளிகாணபதேன் சிங்கி—அந்த
சூட்சஞ்சதாசிவன சொலலுவார்கேளடா சிங்கா ௪௱௰௯

ஓங்கியசறகுரு வெங்கேயிருப்பார்காண் சிங்கி—அது
உறபனமாசசுது வோழுதாமடா சிங்கா ௪௱௨௰

ஏங்கியநாதக் குறிவழியெங்கேடி சிங்கி—அருள்
ரேசகபூரககும்பகமோடா சிங்கா ௪௨௧

ஐயர்பதம்போற்ற மெய்பதுவாமடி சிங்கி—அது
அட்சேஷயம்நிட்சேஷபம் பட்சமுன்முச்சம் சிங்கா ௪௱௨௨

துய்யக்கலைக்கியானச் சைகையறிவாமோ சிங்கி—ஐயர் முசா
சதாசிவன்சொலல ரதருணந்தர்கேட்டுச்செயதொழிலாகுமது

விருத்தம்

எட்டெட்டுக தள்ளாயுள்ள பியல்பெலாங்கேட்கநீயும்
மட்டிட்டுச்சொன்னயநன்றாய் மனமதுதெளிந்துகொண்டேன்
கட்டெட்டுதிசைகளதேடிக கண்டுநான்பிடிதததேனுன்னை
ஒட்டெட்டுயெழுத்துளளாடி ஒழிந்திடவாவாசிங்கி. சஉங

விருத்தம்.

ஒழிந்திடவாவாவென்று உரைத்ததோர்சிங்காகேளு
தெளிந்திடுங்கன்னிகுத்திச் சிக்கியபட்சிசேர
அழிந்திடமெங்கேசொலலு அவரவரீநததென்ன
மொழிநதிடுமென்றுசொலலி முயன்றவள்கேட்டாளேயே. சஉச

தரு.

ஒர்குமாங்கன்னியிற் கொக்கதுசிக்கிச்சு பாங்கிட்டுத்து
உறற சதாசிவருக் கொன்றுலீய்ந்தேன்காண் சிங்கி சஉரு

சக்கும்பொருளது பாற்கலாச்சுதடி அங்கி—அவன்
தநதனனநகு தலைப்பாவுங்குண்டலி சிங்கி சஉசு

தக்குங்கன்னியிற் நிற்குங்குறிசிக்கிச்சு கெங்கி—யென்னை
தானாடுகொண்ட தலைவனுக்கீயந்தென்காண் சிங்கி சஉஎ

திக்குந்திசைபத்துச் கன்னிபைக்குத்தினேன் வங்கி—பதிற்
செகமாலநானை யுள்ளானுமேசிக்கிச்சு சிங்கி சஉஅ

முக்குற்றசற்குரு மூலநுக்கியந்தனன் பொங்கி-யுண்டு
முச்சந்திதன்னில முடிகணிகிடந்தேன்காண் சிங்கி சஉகூ

பக்குவக்கன்னியை பொக்கிநாந்தென்காண் தங்கி-யதில்
பட்டுதுகூழக்கிடாவாற் றராவுஞ் சிங்கி சங0

நிற்கும்பதஞ்சலியற்கு முன்னியந்தேன்காளேங்கி உண்டு
நேரானைதந்தான் நெருபபாருந்தாண்டினேன சிங்கி சஙக

பக்கலைக்கன்னியிற் வக்காவுஞ்சிக்கிச்சு சிஙகி-அதை
பராசருககீநதேன் தராதலநததான்காண் சிங்கி சஙஉ

அக்கோணக்குள்ளே அகாரமாய்கன்னிபைவைத்தே னதில்
லாடிப்பறவைகள் ளோடிதநிரண்டது மெய்த்தே சஙங

தக்கோணவென்ற சதாசிவனுக்குநீய்நதேன்-அவர்
தந்தசிவயோகக் கன்னியைக்கொண்டுபிழைக்குறேன் சஙச

நவ்விட்டுக்கன்னியை ஒவ்விட்டுஅங்கே பதித்தேன்-அதில்
நான்முகபபட்சியு மேலமுகமாய்க்கொண்டுதித்தேன் சஙரு

ஒவ்விட்டுக்கொண்டு எடுத்துநமக்கென்றேதுதித்தே-நிதை
உச்சிதமாய்சமைத்தா னுண்டுமேலாஞ்சுபதிததேன் சஙசு

பாதாதிகேச முகலாயுடலைமயைப் பூட்டுவேன்-பரி
பாலுகத்தாலத்தின் மேலுகததேயமு தூட்டுவேன் ௬௨

பேதாதிபேதமா யெண்ணுமல்எண்ணிக்கொள்-சூட்சம்
அண்டபேரண்டந் தந்தசதாசிவனீகுவன்மோக்ஷம் ௬௩

இங்கப்படியோனு யகலாமலேவாழ்ந்து-சுழி
ஏகப்பரிபூர ணதத்திருப்போங்காண் போந்து ௬௩

முந்தப்படியெனு மாத்தூரைவாழ்த்துரேன்கேளு-என்றும்
மோக்ஷவழியிது தீட்சைவிதியிதுவாமே ௬௪

கலிப்பா.

அன்புவுகந்துவள ரானந்தமாங் கறத்தி
இன்பமுசந்து யிருதயத்திற் - கால்வாசி
முன்புமாததூரில முதுமொழியாய்ப்பாடியவள்
தெம்புபெறவொன்றாய்த் தேசமதைவாழ்த்தினளே ௬௪

குருமுனிகோரக்கர்மச்சர் கொங்கணருங்காலாங்கி
யுருமுனியாங்கமலபோக ருத்தகயிலாசமுனி
திருமுனியானந்திகன்னி சித்தருமாம்பிரமமுனி
வருமுனியாம்வாசமுனி வாழியென்றும்வாழியதே ௬௪

ஆயிரத்திடைக்காடர் பிடியானைமுனிகாக்கைரிஷி
பாயிரொட்டாங்குசித்தர் பாலகருமங்கமுனி
வேயுரைத்தவேடகத்தி லெண்ணவொண்ணாமுனிரிஷியும்
வாயுரைத்தநாரதரும் வால்மீகரும்வாழியதே ௬௪

போதகஞான சூட்சக்குறம்.

குஞ்சரப்பொன்னடி வணங்கிமணிநீரிட்டு
குரிகையருள்திலர்தமிட்டுக் குறிக்கெட்டாத
தஞ்சமெனுங்கச்சைகட்டி யரிவாங்கன்னித்
தனையெடுத்துச்சரம் பாச்சிப்பூட்டிக்கட்டி
நெஞ்சமெனுமிடைபிங்கலை யிரண்டுதாக்கி
நினைவெனுவவ்விழியாலே நினைவைப்பார்த்துப்
பஞ்சபட்சிசிரகணிந்து திருச்செந்தூரில
பரண்டுமெக்குறவன்வந்து தோன்றினனே ௬௪

தரு.

அரியரோகமகிலாயமதென்றுஞ்
சந்தாதியந்த மறைதியிலுண்ணுந்
தெரியுமோ தெரியாமற்றெரியுஞ்
செந்தூர்க்காட்டுக் குறவனுனே ௬௫

உகாரமான நகாரமகாரம்
மோசைஞறி சிகாரவகார
யகாரமான யிதைந்துமொன்ருக
யஞறிஞட்டுக்குறவனுமஞனே ௪௪௬

ஞானரூபந் தொனியிலேபாயும்
நாதரூபம் வெளியிலேதோயும்
மோனரூப மழிவற்றசெநதூர்
மூலநாட்டுக் குறவனுநானே ௪௪௭

பஞ்சகற்ம புலாதிகளைக்கட்டி
பசுபதிபாச மூன்றையுந்தட்டி
அஞ்சு காலஞ்சுக் கப்பாலேநின்ற
யஞ்ஞிஞட்டுக் குறவனுஞனே ௪௪௮

மொழிமுனைக்கு ளடங்காதசூட்சம்
மூப்பாழுமற்ற மானந்தமோட்சஞ்
சுழிமுனைகுள்நின் ஞடுஞ்செந்தூரான்
சுருதிநாட்டுக் குறவனுஞனே ௪௪௯

மற்றுமனமாயை பதிரோதாயி
மகமாஇலாவுண்மைதன்னை
யெறறசுகமானசுகாதிவதீத
சுருதிகாட்டுகசூறவனுநானே ௪௫0

சத்தவட்டமதாக்குள்ளின்றுடி
தானவனெனுமானநதம்பாடி
சுததவெட்டவெளிக்குளிருந்த
சுருதிநாட்டுக்குறவனுநானே ௪௫௧

விருத்தம்

ஓம்சிவாவென்றுசுத்தவொளியிலே வெளியாய்நின்று
வாசிவாயென்றுமோன மலையினிலிருந்தபட்க்ஷி
பேசிவாவன்றருபப்பிறணவக்குளத்தைநாடி
நீசிவாவென்றஞான நிலையினிலவருகுதையே ௪௫௨

தரு.

வருகுதையேசிவபட்க்ஷி
வருகுதையே
சுருதியிற்குருவக்கிறனென்றடிசக்கிற
வாளப்புள்ளாரிபிறணவக்குளத்திலிரங்கி
அங்கென்றவித்திலே
இங்கென்றபத்திலே வருகுதையே ௪௫௩

மூக்கோணச்சிம்புளண்டரெண்டப்பட்க்ஷி
மூலக்குளத்துக்குமேலக்குளத்துக்குஞ்
சட்கோணம்விட்டுவிற்கோணம்விட்டு
சத்தநிற்தம்விட்டுசுத்தநிற்தம்விட்டு வருகுதை ௪௫௪

எட்டெட்டு ... ருபத்து ... லுகாரணத்
திரைக்குரைக்குமடங்காமல
வட்டயறைநத்தீட்டுக் ...ளேமேய
எட்டிப்பார்த்துநிஷ்டைக்குள்ளேபூதோ வருநுணைநயோ சரு

மூனாலுர்பின்னாநிவென்றுாதலத்திலே
மூலமுதவெனநின்றசிவபட்சி
உன்னுமறியிலேயுணருமலுன்னியே
யும்மென்றிரையம்மெனலுகூடியே வருதணைதயே சரு

சலித்துறை

சரு,திமுடிந்தா பரவெளிதன்னிற் கருவதுகொண்
டிருநிமுடிநத பீடந்தனிலேயிருப்பானாட்சி
பருந்முடிந்த பதிதனிலேயே யப் பதனமென்று
சருநுமுடிந்த தலந்தனிலேகெம்பாரை யெனறினிச் சொல்லுவனோ.

தரு.

கெம்பாரையே பொருபொரு
கெம்பாரையே.

அம்பரச்செங்காலி கீழ்ப்பரட்டக்குமேல்
பரப்புபகம்சம்பாதிகூட்டத்தில்
வட்டத்திலேநடுதானத்திலமேயுது
கானததில்மேயுதுஅக்கானத்திற்பாயாமற்—கெம்பா சருஅ

முப்பாழுக்கப்பால முடிந்ததலத்திலே
மூலத்திலேலயக் காலத்திலேமேய
அப்பாலுக்கப்பால பின்னப்பாலேபோகாம
லாதியுமந்தமு மாகயிருந்தனன்—கெம்பாரையே சருசா.

வாசகம்வாசித்தாற்போல் பட்சிவநதது
வாசிவா வாசிவெனறே யிரைகொத்தி,
ரேசகபூரக கும்பகந்தன்னிலே
நித்தமுமேயுது சத்தியஞ்சொன்னேனே—கெம்பா சசூ

ஆறுறுமாருபத் தாருக்குள்ளே
அநதஜீவபட்சி யிந்தஜீவபட்சி
பெருகப்போய் பிடிததுக்கொள்ளமட்டும்
பேசாமற்பேசியே பேரினபத்திலே—கெம்பாரை சசூ

கட்டளைக்கலிப்பா.

சத்தவட்டத்தில்நின்ற சதாசிவத்தாண்டவ மென்றறி, ஒத்தவட்டத்தொளியாயொளிக்குளேவொளித்துநின்றவுபாயமதை, சித்தர்வட்டத்திலத்தோர்தவட்டமாயச் சிரநதவட்டத்தருள் மோனமாய நின்று, சுத்தவட்டத்தில் மேயுரபட்சியைததுடர்ந்து சுத்திப்பிடிப்பதுஞ்சுக்குமமே சசூஉ

தரு.

சுத்திவாடையே கலையதை
சுத்திவாடையே

சுத்திவாடையே சித்தாதிசித்தெல்லாந்
தாரத்திலேபோட் டோரத்திலேவந்து
அத்துவித்யெத்தனை பெருக்கியதைவர
அங்கனே யங்கலை யங்களைக்கண்மேனே—சுத்திவா சுகா

பைய்யக்கமாறு பாலகம்பொது
பத்ததாமபனி பொங்கும்பதிருமு
மையயககால குளத்துல் ரகசிய
ஆனந்தனுனைக்குத் தானந்தானைபோல—சுத்தி சுசா

ஆணவகாமிய மாயகைமெய்யுமயாக்ஷக்கு
சபயாலிருக்குது அநத்சிவப்பதிக
காணுநமைகத்து காருயறிமெவனாறு
கண்மரிகளுள்ளேவரும புண்ணணிபமயாத்துநி—சுத்தி சுபு

வஞ்சமலாதி பிரபஞ்சத்திலேபேயும
வகைகிடையாமலே சககடைமெசயயுந
பஞ்சபலாதி டறவைகளையோகப
பதியேசெகதுயை சுத்தமேபநீ—சுத்திவாடா சுபா

கலித்துறை.

ஆந்தரத்திலபாந்தோடியும்மயபிறனையாரயந்தைபெண
பந்திரத்தாலனைத்தந்த கூட்டபிர சைமயவைபடைந்துமல்
சிநூரத்தால துலாதபிட்டே பாநமை மனமமாமுநத
திருநாதத்தாலபக்ஷி போகாமலதானினறு சாநித்தமென சுபரு

தரு.

போகாமலேபே சிவபக்ஷி
போகாமலேபே

போகாமலேயே எனனுகத்திலலாகம
யொருநதுயசிவபக்ஷி விண்ணுருநதுயபயரி
உச்சிமேபநாந்த வடடமிட டேகாயலமேபாசாமல
வினபகுளமவிடடு துணபகுளததுகதவா—போகாம சுகா

மோக்ஷாதிமோக்ஷ மாயமோக்ஷமெனுஞ்சிவ
மோனததிலேநடு தானததிலேயநி
சூட்சாதிசூட்சமாய நிறைசிவபடசி
தூரததிலகாமற சாரததிலேபோடி—போகாம சுகாஎ

பாலரூபம்போல யிருக்கின்றபட்சியை
பார்த்துக்கொணருயய பழுததுக்கொழுத்துத

தோல்ரூபம்விட்டுத தொனிரூபம்விட்டொரு
சொட்டுபபோட்டுவிதைவிட்டுப்போட்டேபோடி-போ ௬௯௯

ஓமென்றுவுன்று முன்றுமனுன்று
மொனிக்குளளேவெட்டவெளி நதள்நமக்கது
அம்மெனறிருககின்ற பட்சியைப்பாருன்
னறிவுக்கரிலென்ற வட்டதனதவிட்டப்பால்—போகாம ௭௰௧

கலித்துறை

யைபிலிருந்தக்கு மலப்பாண்டப் பதக்கமென்னும்
பொயயிலிருநது புகழுநதுங்காண்டாடிப பொருளவிளைந்த
செய்யிலி நநது யினாதனை பொங்கச் செவிதநியெநதன்
மெய பிலிருந்து விளையாடிபடசி மேயுதையே ௭௰௨

கும்மி

மேயுனுமையே சீவபட்சி
யேயுனுமையே

மேயுனுமையே த்தாயாமற ரேயும
விரமத்திலேயுங் கிரமதநிலவநது
பாயாமறபாயநதுக கனனிககுளளேவரும்
பாரதுக்கோபட்சியுங கூததாடிககூததாடி—மேயினு ௭௰௩

சொலலுஞ்சுருதிநகு மெட்டாமலநிறை
தூராநதூர வதுதூரமாகிய
அலலுமபகலு மறாநததலததிலே
ஆதியுமநதமு மாகியிருநதனன்—மேயினு ௭௰௪

ஊருங்கருணை யுளமாங்கருத்தாக்குள
ளுருதியிருநதுமனப பறறியிருநதுங்காண்
டாறுதலமுங் கடநதுகிடநது
வத்ததநிலசுகா தீததநிலேயன்னம்—மேயினு ௭௰௫

சுத்தாதிபூத மனதந்துங்கடந்துத்
தலமுங்கடந்துங கிடநதுமப்புரஞ்
சித்தாதிசித்தன் பத்தாயிருந்ததில்
சிரநதுபரநதுப் பேரொணபெறேன்—மேயினுமை ௭௰௬

விருத்தம்.

கருக்கிலேமுங்கில்தன்னைக் கன்னிக்காலாக்கிவாயு
வெருக்கலைநாளைக்கன்னிக்கிணங்கவேமுறிக்கிசெபில்லு
வுருக்கலைநாலாட்சுத்தி யுனாயற்றக்கன்னிக்கூட்டை
குருக்கிலேரோநாக்கா சகுத்தவேன்பி ஃபேனே ௭௰௭

தரு

கன்னிகொண்டுவா-யருளே
கன்னிகொண்டுவா

கன்னிகொண்டுவாவென்றுமெழுத்துங்
கடந்தசீவபக்ஷிகைக்குளகப்பட்ட
புண்ணியமானபயிரிலிருக்குது
போட்டேஞேடிவாகிட்டயறிவென்ற-கன்னி சஎஅ

பம்பரம்போலவிருக்கின்றருகதிரப்
பாவையையாட்டும்பரப்பிரம்மசூட்சமாய்
குண்டலிக்குள்ளேயிருக்குஞ்சீவபட்சி
அண்ணுயிருக்குது.உண்ணுமேவுண்ணியே-கன்னி சஎகூ

அல்லும்பகலுமிறந்தயிடத்தினில்,
லதீதசூகாதீதமாகியபட்சிக்குச்
சொலவுஞ்சுருதிக்குமுடிவையுங்காட்டிய
சூட்சாதிசூட்சவதிசூட்சமாகியே-கன்னிகொ சஅ0

வானற்றுமண்ணற்றுஅப்பற்றுநல்லற்று
வாயததாள்மதமிதரெண்டற்றுஞானததில்
நின்றதலததிலலச்சீவபட்சியும
நானவனெனனும்பிடிக்கயறிவென்ற-கன்னிகொண்டு சஅக

விருத்தம்.

இரத்தினவுருவாய்நானென் றியங்குமிச்செனனந்தன்னிற்
சரதநினிவுருவாயின்பச் சாககிலமைமயொத்துச
சிரநற்பினிவுருவாயதகோன்றுந தெரிசனையருளினுலே
பர்த்தினிவுருவாய்ஞானப பாதையைததேடிக்கொண்டேன். சஅஉ

தரு..

பிடித்துககொண்டேனே-சீவபக்ஷி
பிடித்துககொண்டேனே

பிடித்துக்கொண்டே ஞேடிக்குள்ஞேடியாய்
பினறுமுன்னும்நடு வென்றுநதலத்திலே
நடிக்கும்பொற்பாதத்தைச் சிக்கெனச்சிக்கென
பாதமும்விநது மிரண்டுமொன்ருனதில-பிடிததுக் சஅந

உச்சிக்குங்கீழே வுண்ணுவுக்குமேலேவந
துண்ணுமவுன்னி யிருக்கின்றஆனந்தப்
பட்சிக்கறிவென்ற கன்னியைவைத்துப்
பொற்பாதக்தைப்பாதத்தைபாதக்தைச்சிக்கென-பிடித்து சஅச

ஆதிகணுதியாய்த்தோன்றும்பரபிரம்மம்
மம்பராப்பட்க்ஷிபைப்பம்பரவட்டத்துள்
வீதிர்குளவீதியாய்நின்றநடுவனை
வெட்டவெளியிலேவெட்டவெளியிலே-பிடித்துக் ௪௰௯

உண்ணப்படாததை செய்யப்படாததை
பூணப்படாததை காணப்படாததை
பின்னப்படாததைப் பேசப்படாததை
பேசாமற்பேசியபேரின்பவீட்டுக்குள்-பிடித்துக் ௫௰

விருத்தம்.

நிலையாகவாமவெள்ளக் கடலைநீக்கி
நேரிபாவர்குருவருளை நினைவாலுன்னி
நிலையானதிசோடி வழியேசென்று
சோதசகாசிவவெளிர்வைச் சேர்வைசெய்து
நிலையாகவிருக்கின்ற சூட்சாகானே
சுடருககதோறறிவிக்குஞ் சூட்சங்கேளீர்
நடையாமலலசையாமற் காணாககாணம
யருளிருநதசிர்பததைதை படையலாமே. ௫௰௧

வேறு.

காரணையகளைநோக்கிததனித்திருக்கவஞ்செய்வோரே
ஆமெனபிரவிநோக்காமலோகங்களசெனனமாகும்
புவியிலவேடதபுகலநணிமூகசைப்பார்த்து
மவமெனவெழுப்பிகெகொண்டாலவிணணிலவாய்வூடேதாவும் ௫௰௨

தாவியபொருளைக்கேளுந் தனிக்கவன்மனமேயல்லாப்
பாவியாமெனறுசொலவாா பாங்கிலார்நரசம்பார்ப்பார்
காவலன்கடையுமில்லைக் கவிழ்த்தங்கதனுவையன்றி
தேவிளைபப்பார்ககவலலான் சிவாவனுவன்தானே. ௫௰௩

கானெனமூன்றும்பத்தி நடத்தியதொன்றுகாணும்
வானிடையதனைப்பத்தி வளர்நததுமும்மலப்பாழ்
ஊனெனுமுடலைப்பத்தி வருக்குமவ்வாசிக்குள்ளாக்கு
தேனெனுமொழியைப்பத்தி பிறவிநோய்துடைக்கமாட்டார். ௫௰௪

மாட்டாராரோமதியாரோ மருவிநின்றாலநீயலவோ
ஊட்டாராரோஊாராரரோ வுணர்விலநின்றவுரைநீயே
பாட்டாராரோயடியாராரோ படிததுநின்றபயன்வழியே
கூட்டார்ஞானஞ்சொல்வாரால் குருவின்பாதம்மறவாரே. ௫௰௫

மறவாநெஞ்சில்நீயன்றி மனமும்நினைவும்நீயென்பார்
பிறவாசொல்லும்பொருளென்றே பிரவிமமிமையுனக்கென்பார்

திறவாமனமுந்திறப்பிப்பாய் தேவதேவநீயென்பார்
கறவாப்பாலில்நெய்வருமோ கசடர்க்குரைக்குமெய்ஞ்ஞானம். [illegible]

ஞானங்கேட்கில்வாதமென்பார் நல்லதொழிலைச்சொல்லென்பார்
தானேமோசவகைகேட்பார் செகச்சாலத்துப்பொருளென்பார்
கேனேவுயிராந்தானென்பார் திருடர்மனதுவெவ்வேறு
ஆனால்சோதிபணிரெண்டு ஆண்டுவரைக்கும்வாமனமே. ௬௯௩

மனமேதென்கிலொன்றென்பார் வாக்கில்காணரெண்டாகும்
குணமேதென்கில்லொன்றென்பார் குற்றம்பார்க்கிலிடமுண்டாம்
தினமேசுத்திக்கவுடெண்ணி திரிவார்வண்டிச்சீஷருடன்
அனமேசத்தும்பேசாதே அறிந்தாலங்கேகாட்டாதே ௬௯௪

காட்டிமெள்ளத்தலைசொரிந்து கண்டவிடத்திற்கும்பிட்டு
கூட்டிக்குழைச்சுப்பேச்சிட்டு குருவார்நூலாரெனபார்கள்
பாட்டின்பயனேபொருளென்பார் பசாசரிடத்திலுறவாகா
நீட்டிககயுந்ததிநீர்விட்டு தினமுங்கவிழவலலாரால
மூட்டிததிரக்கும்பிரண்ட மூலமவர்க்குவெளியாமே ௬௯௫

வெளியாம்ஞானம்வெளியாகும் மேவுமவுனம்வெளியாகும்
அளியாக்காயமளியாது அனேகங்காலந்தவளுசெய்யும்
பொழியாஅமுர்தம்பொழிந்துவிடும் பூரிதம்சேர்ந்தாளுகும்
வழிமெயவாதசீஷருட வற்மம்வுனகதுவுரைப்பேனே. ௬௯௬

சரஸ்வதிதுதி.

வாதமிடும்புலவர்தொழாம்வந்தெனையேமேவிடற்கு
வேதமொருநான்குவீறிடுமெண்ணெண்கலையும்
ஒதவினையெப்பொருளுமுணமையுடனின்றவளே
போதவெனக்கோதிடுவாய்போதிலயன்வாக்கினளே. ௬௯௭

மட்டுவிருத்தம்.

சென்மசாகரச்சேற்றிலமிழ்ந்திலை
தன்மனந்தனனேததானறியாமலு
மூடமனதுனக்கேன்மறந்தாயோதான்
பெண்மயநதனிலபேதைகளாவதே. ௬௯௮

சத்தியமகத்தீசரருளினால்
வித்தையித்தொழில்வேருகூறினிலைகாண்
சுத்தமாமதிதுய்யவெண்ணுப்பினால்
சித்தருனோர்சீவன்முத்தராண்மையே. ௬௯௯

வெண்பா.

வாதமெனுபேதம்வருமரிதுயாவதெனும்
ரதவழிமேயாடிவிடுங் காணகிலார்-வாதமது

மாய்கைமயலதாண்டிமையல்தையறுத்து
காயகர்ப்பமுண்டிடுவோர்க்காமே (நூ)

பிரணவவீடுவரிதல்-கலித்துறை.

கொழுநிடுமுப்பாழுதுகடந்தாண்டிதுரியமதில்
பழுதுவருமலமொழிகொண்டுநிபழககமதாய்
பொழுதுமறவிபெயரிபிரணவவீடுபுகழ்விசயம்
மெழுதுமீரெட்டுகலைதாண்டிவண்ணியைவிட்டிடுமே. (நூ)

பெண்ணாசைவிட்டுப்பொருளாசைநீக்கிபேரின்பத்தில்
மண்ணாசைவிட்டுமதிநலம்விட்டுவருமவிளைவிட
டென்றென்கொண்டுயோகதிருபவர்ககேதுகுறை
கண்ணாருட்சசுழிமுனைக்காணக்கற்பசித்தே (நூ)

பெண்ணாலழியும்பிறணனழியும்பொருளழியும்
வண்ணான்பிறவியுவதானழியும்வளர்பிறைபோல்
சொனரகததியர்சுடாமணிசுரூபத்தில
விண்ணட்டப்பாருமசோதிப்பிரகாசயினபமசே (நூ)

வெண்பா.

இன்பமதுதாண்டிமெய்விளங்குங்கூடத்தில்
வின்பமெனுமவாசிகொண்டு ஆறுயந்து-வினமது
மூலத்திருநாணர்ந்தாலமுப்பாழுநுட்டுவிட
காலநிலலைசறகுருவாலகாண் (நூ)

விருத்தம்

வாழுவென்றுலகோரை வாழ்த்துதல்தனைக்கேட்டு
னோவென்குறத்திதனை நிஷ்டையாருசித்தர்மெச்சி
காளோவெனமோகம்போலக்கனவெமநிகளியச்
சூழுவேகுறவனேடு சுகமதானந்தமுறறே (நூ)

வேறு-பூபாளம்

வேதாநதவஞ்சியை விரும்பினேரென்றும்
வேறறிவில்மன மிகவாழிமெய்யே
போதாநதமாஞ்சிவமாக் கையேகேட்கும்
புண்ணியர்கள்வாழிசிவ பூசைமெய்யே. (நூ)

நீதாந்தமாகவிதைக்கற்றோரவர்சிந்தை
நீடூழிவாழியவர்நேமநெறியுற்றார்
மாதாந்தம்பூவின்மனமுற்றோர்கள்சித்தி
வருஷத்தில்வாழியேநாளருள்பெற்றார் (நூ)

ஓளிவெளியாமங்கிநீவாழிபூமி
யோங்காரவேதத்தின்மேற்பதம்வாழி

ஒளிர்சுழிகுங்குமற்றொளினருள் வஞ்சி
யொருமோரருவரையோங்கநீழி

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

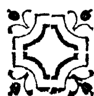
மூலக்குண்டலியினிருமோனபதமபோற்றி
மொழிநதவனூர்ஞானகுறவஞ்சிதன்னை
சாலவலலும்பகலுநதுதிததுநின்று
சகலமுநதாருகுருபரனைப்போற்றி
ஏலவிதைதநதொழுநுநணிகசுற்பஞ்செய்தோர்க்
கென்னமமைதரிணமாஞசுழிமுனையுங்காணும்
காலமறிநதிலலிருநதுஞானகூடசம்
கருதியறிநதோரைவினையகலுநதிடமாமே
மாலயனுமருத்திரனும்
மயேஸ்வரனும்வாழியதே
ஆலபநதிலமூன்றெழுத்
ததநறிவிலவைத்தார்வாழியதே

மங்களம்

ஆதிகயிலாசருக்கு-மஙகளம்-என்னை
ஆண்டபரமேஸ்வரிக்குமங்களம்
நணறுபநணணருககு மங்களம்-சிவ
ஞானபொருளருததிராககு-மங்களம்
எணமுறுமயேஸ்வரர்க்கு மஙகளம-என்னை
ஈன்றசதாசிவனுர்க்கு-மஙகளம்
சாறறுமுறைபார்ததவர்ககு-மங்களம்-சிவ
தவமுனிநாதருக்கு-மஙகளம
முததிபெறறசிததருக்குமஙகளம்-திரு
மூலவர்சுகமானவாககும-மஙகளம்
அத்திபதம்பெற்றவாக்கு-மஙகளம் கலை
அறுபததுநாலுளோர்க்கு-மங்களம்
சித்தாதிசிததருக்குமஙகளம-ஏக
சிததிபெறறமுத்தருக்கு-மஙகளம
பகதாதிபததருககு-மஙகளம்-பால
வாசிகுருதேசிகர்க்கு-மங்களம்

மங்களம்.

முற்றிற்று.

விக்கினேஸ்வரர்.

சுப்பிரமணியர்.